

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

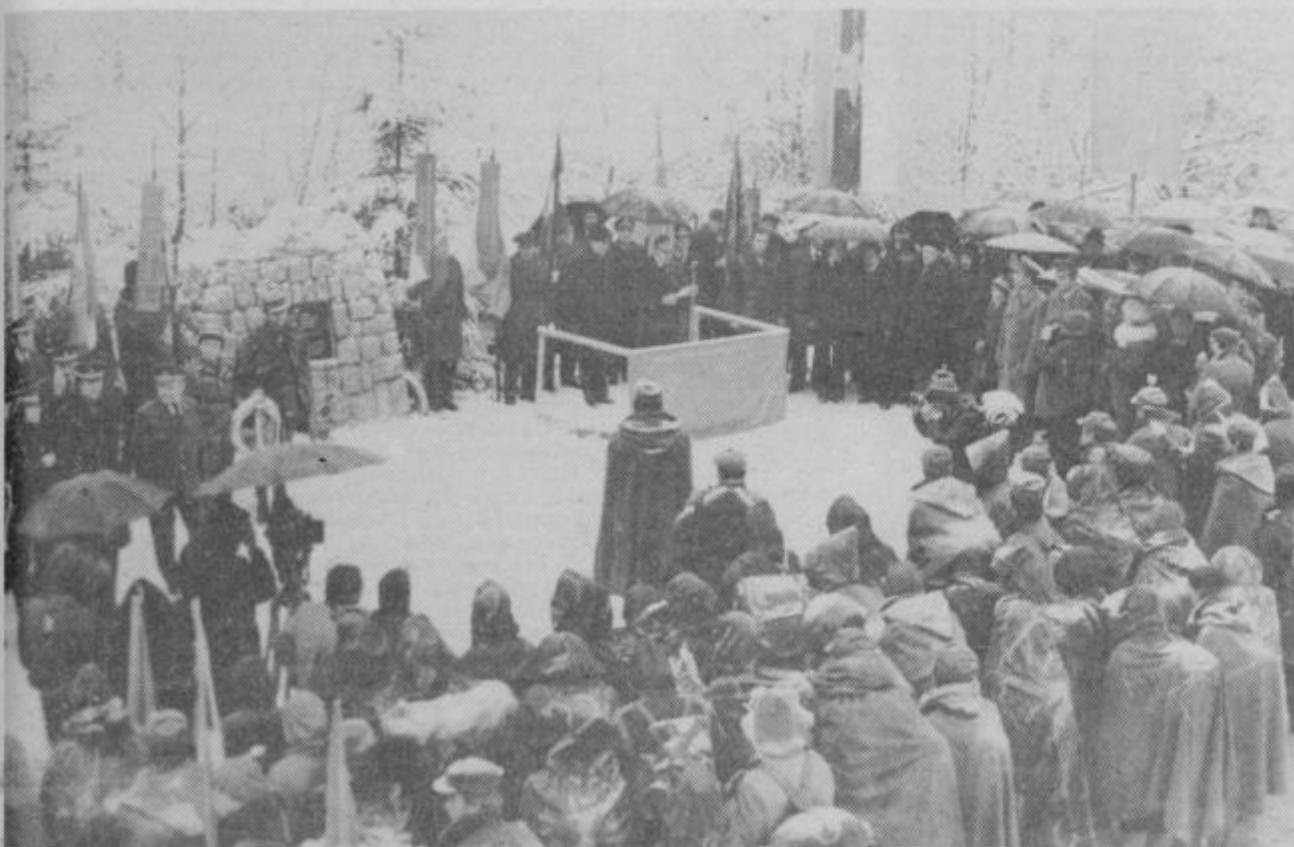
Z UREDNIKOVE MIZE

Kot boste lahko videli v današnji številki, slava legendarne XIV. divizije po petintridesetih letih ni zbledela. Povsod po našem območju, kjer je hodila na svoji bojni poti so bile proslave in še bodo. To se vidi iz številnih prispevkov, ki smo jih dobili iz občin in krajevnih skupnosti.

V teh pustnih dneh se dobro povesebite. In namaskirajte se, kaj bi se sramovali starega običaja.

In še nekaj. Objavljamo zadnji kupon za izlet 100 kmečkih žensk na morje.

vaš urednik

STRAN 3.

BREZ ZASTOJEV NA OBMOČJU

STRAN 4.

MIK V PREBOLDU IŠČE DENAR

STRAN 5.

ŠEMPETER KRAJ, KI ZAOSTAJA

STRAN 7.

ZVESTO PO SLEDI VZORNIKOV

STRAN 12-13

OBISKALI SMO JURKLOŠTER

STRAN 16

SHANKARJEVI

GOSTJE – CELJSKI DIJAKI

STRAN 18

**ZADNJI KUPON –
STO KMEČKIH ŽENSK NA MORJE**

PO STOPINJAH LEGENDARNE XIV. DIVIZIJE

V spomin na 35. letnico pohoda legendarne XIV. divizije na Štajersko je mladina letos organizirala pohod na vsaj trasi zgodovinske poti divizije od Sedlarjevega do Rečice ob Savinji. Petletna akcija pohodnikov iz občine Laško je letos prerasla v republiško, ali bolj rečeno v medobčinsko akcijo mladih. Celotna pot je razdeljena na štiri etape. V pohodnih enotah sodelujejo mladi iz Laškega, Sevnice, Šmarja, Krškega, Celja, Šentjurga, Zalca, Velenja in Mozirja, pa tudi skupine iz občin Murska Sobotna in Ljubljana-Siška.

V soboto se je v dolini Gračnice po tridnevem pohodu končala prva etapa. Pri spomeniku narodnemu heroju Iliji Badovincu je bila velika svečanost, kjer je o pohodu XIV. divizije govoril nekadnji namestnik komisarja Šercerjeve brigade BOJAN ŠKRK. Tu je prva pohodna enota mladih predala »štafeto« oživiljanja tradicij NOV drugi pohodni enoti. Na zgornjem posnetku je prizor s svečanosti pri spomeniku ob Gračnici, kjer se je februarja 1944 odigrala dramatična bitka, imenovana »Živi zid«.

FOTO: TONE TAVČAR

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

V POVEZAVI Z DELOM

V Celju razprave o osnutku zakona

Osnutek zakona o usmerjenem izobraževanju, o katerem bo stekla v naslednjih dneh tudi v celjski občini temeljita javna razprava, postavlja vzgojnoizobraževalni proces v funkcijo združenega dela. To je njegovo temeljno izhodišče, kajti v prvi vrsti opredeljuje pravice in obveznosti delavcev v združenem delu do področja vzgoje in izobraževanja in šele kot drugotno ureja tudi tako imenovani šolski sistem.

To osnovno izhodišče osnutka zakona o usmerjenem izobraževanju bo potrebno poudariti tudi v javni razpravi, kajti le iz tega zornega kota bo mogoče razumeti tudi vse novosti, ki jih v svojih členih navaja. In resnično gre za obsežne novosti, kajti zakon, oziroma njegov osnutek, predvideva ustvarjanje novih odnosov, nove vsebine in nove organizacije v vzgojnoizobraževalnem procesu usmerjenega izobraževanja.

Na petkovem posvetu o osnutku zakona o usmerje-

nem izobraževanju, ki je bil v Celju in se ga je udeležil tudi Emil Rojc, izvršni sekretar predsedstva CK ZKS, so se udeleženci konkretno dotaknili vseh bistvenih novosti v zakonu. Predvsem pa so poudarili obveznosti, ki jih zakon nalaga uporabniškim organizacijam združenega dela, torej tistim, ki prelivajo del svojega dohodka za potrebe vzgojnoizobraževalnega dela. Pri tem pa ne gre le za to, da bodo morale tovarne v svojih samoupravnih aktih urediti pravice in obveznosti delavcev do izobraževanja, ampak se bodo morale v okviru kadrovske službe organizirati tako, da bodo dosledno uveljavljale eno bistvenih vsebinskih novosti zakona. Ta pa je v tem, da bi se izobraževanje ob delu uveljavilo kot temeljno načelo pri prehodu na višje stopnje izobraževanja. Le kot primer: osnutek zakona predvideva, da bodo učenci po končanem šolanju na srednji šoli stopili v proizvodno delo ali pa se kako drugače – preko štipendij –

vezali z delovno organizacijo. In nato se bodo šele v skladu s kadrovskimi potrebami temeljne ali druge organizacije združenega dela in seveda v skladu z lastnimi interesi usmerjali v nadaljnji visokošolski študij.

Novosti osnutka zakona o usmerjenem izobraževanju živo zadevajo vse delovne ljudi in občane, zato bodo morale družbenopolitične organizacije, samoupravni organi, izobraževalne skupnosti in drugi temeljito spregovoriti o njegovih določilih v javni razpravi. Kajti jasno je, da bodo novosti, ki terjajo predvsem temeljito spremembo družbenoekonomskih odnosov v združenem delu, povzročile tudi vrsto konfliktov med starimi in novimi gledanji na vzgojnoizobraževalni proces. Zato bo le temeljito razumevanje novega zakona, predvsem pa ciljev reforme šolstva, pospešilo celoten proces in ga popeljalo k smotrom usmerjenega izobraževanja.

DAMJANA STAMEJČIČ

»RDEČI PRAPOR« V KRAGUJEVCU

Pretekli teden je bilo v Kragujevcu 11. srečanje samoupravljalcev »Rdeči prapor«. To srečanje nosi ime po dogodku pred 103. leti, ko so delavci Kragujevca v protestnem pohodu razvili rdeči prapor izpisan z imenom samouprava in zahtevali, da jim enako z delom pripada pravica do samoupravljanja.

Delegati na tem zasedanju, ki jih je bilo preko 1200, med njimi 68 iz SR Slovenije, so potrdili, da je svobodna menjava dela, ki temelji na Zakonu o združenem delu in ustavi, naša edina pot, ki se vse bolj uveljavlja v vsakodnevni praksi.

Svobodna menjava dela je temelj pridobivanja dohodka zaposlenih v družbenih dejavnostih in edina oblika njihovega načrtnega usmerjanja v skladu s potrebami TOZD v materialni proizvodnji. Istočasno je potrdilo, da je izobraževanje, znanost, kultura, zdravstvo in druge dejavnosti vključevati v ustvarjanje možnosti za povečanje produktivnosti dela, kar pomeni istočasno tudi prispevek k humanizaciji odnosov. Vse te dejavnosti so sestavni del združenega dela, ne pa področje, ki obremenjuje združeno delo in v takšni obliki naj bo zasnovana svobodna menjava dela med TOZD in družbenimi dejavnostmi.

V razpravah v komisijah se je pokazalo, da se je ta proces šele pričel razpletati. Pokazalo se je, da delavci v neposredni proizvodnji še nimajo nadzorstva nad sredstvi, s katerimi se financirajo skupne in splošne potrebe, zato je še prisotno mnenje, da ta del sredstev še ni njegov. Razprave so pokazale, da organizacije družbenih dejavnosti ne morejo iz okvirov, ko se je njihovo financiranje vršilo kot proračunsko in mnogokrat SIS jemljejo svoj obstoj zgolj kot formalen. Nujno je, da se bodo ti odnosi vzpostavili kot svobodna menjava dela. Tu bodo morali odigrati svojo vlogo proizvajalci na eni strani in delavci v zdravstvu, šolstvu in drugih dejavnostih na drugi strani.

Za praktični in življenjski proces svobodne menjave dela se bodo morali zaposleni v družbenih dejavnostih bolj angažirati v procesu načrtovanja in usmerjanja, razvoja teh dejavnosti v povezovanju s TOZD in v združevanju sredstev.

To so bistvena vprašanja v svobodni menjavi dela. Enak odnos je tudi v procesu svobodne menjave dela med skupnimi službami in TOZD v materialni proizvodnji. Le s takšnimi odnosi bo dobila svobodna menjava dela svojo kvaliteto, kot jo tudi predvideva zakon o združenem delu.

Delegati iz Slovenije so v razpravah v vseh komisijah aktivno sodelovali s svojimi izčrpnimi prispevki.

I. J.

Jutri, v petek, 23. t. m., se bodo na ločenih sejah sestali delegati vseh treh zborov Občinske skupščine Mozirje.

Predlog dnevnega reda napoveduje zahtevno delo. Tako bodo že na začetku razpravljali o programu delu Občinske skupščine, ki pa je hkrati obvezujoč tudi za Izvršni svet, občinske upravne organe in ne nazadnje za občinske samoupravne interesne skupnosti.

Pomembna bo odločitev o sprejemu resolucije o družbenoekonomskem in socialnem razvoju ob-

MOZIRJE O RESOLUCIJI

čine v letošnjem letu. Gre torej za zadnjo razpravo in odločilno besedo o letošnjih nalogah, ki spričo zaostanka na nekaterih področjih niso majhne.

In potem še dogovor o usklajevanju davčne politike, odlok o povprečni gradbeni ceni in stroških za komunalno urejanje zemljišč v občini, odlok o določitvi varstvenega okolja in ukrepih za varstvo pitne vode zajetja Letošče.

Delegati bodo nadalje odločali o zaščiti javnega parka »Savinjski gaj« in o prepovedi gradnje počitniških hišic v njegovi okolici.

MB

BORIS BAVDEK V CELJU

V torek je bil na celodnevem delovnem obisku v Celju Boris Bavdek, predsednik republiške konference ZSMS s svojimi sodelavci. V pogovoru s člani predsedstva občinske konference ZSMS Celje je poudaril predvsem nujnost, da organizacija mladih z bolj smelimi in učinkovitimi metodami dela pritegne k aktivnosti čimvečji krog mladih. Boris Bavdek je obiskal tudi mladince Pedagoškega šolskega centra in Ingradra, sešel pa se je tudi s člani političnega vodstva celjske občine.

DS

V CELJSKI OBČINI

DELEGATI ŠE SAMI

Hitreje odpravljati slabosti

V celjski občini ponovno ugotavljajo, da se pri delu delegatov in delegacij za interesne skupnosti pojavljajo slabosti, ki ovirajo njihovo delo. Kljub temu, da je potrebno upoštevati proces uveljavljanja delegatskega sistema, bi morali biti veliko bolj aktivni pri odpravljanju slabosti delegatskega dela.

Znova namreč kažejo ugotovitve, da delegacije še niso postale del samoupravnega in družbenopolitičnega dela

v temeljnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Se vedno ni dovolj uveljavljeno spoznanje o možnostih aktivnejšega uveljavljanja stališč delavcev in občanov, ko gre za oblikovanje splošne politike. Te možnosti seveda dajejo delegacije, ki bi morale prenašati stališča občanov v najvišja telesa, to je v delegatske skupščine. V oblikovanje stališč delegacij se ne vključujejo družbenopolitične organizacije. In če se, se vključujejo »predstavni-

sko«. To pomeni, da pride na sejo predsednik organizacije, kar ni dovolj za oblikovanje stališča, ki naj bi ga dali sindikati, partija, mladina... Pri tem so se premalo odrezali predvsem komunisti, ki v svojih osnovnih organizacijah niso odgovorno spremljali dela delegacij za interesne skupnosti. Delegacije premalo sodelujejo tudi pri načrtovanju samega dela samoupravnih interesnih skupnosti, kar se gotovo pozna pri aktivnem delu delegatskih skupščin. In nena zadnje, Mačehovski odnos do delegacij imajo čestokrat strokovne službe, ki jim ne pomagajo pri njihovem delu in jih pogosto gledajo le kot tujek.

To je le nekaj od vrste stališč v oceni, ki so jo v zvezi z delom delegacij v celjski občini obravnavali na zadnji seji tudi člani predsedstva občinske konference SZDL v Celju. Stališča je pripravil svet za družbenopolitični sistem, ki je v gradivu oblikoval tudi vrsto ukrepov za izboljšanje delovanja delegacij za interesne skupnosti. Med drugimi naj omenimo predlog, da morajo družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela v marcu analizirati delovanje delegacij in opredeliti ukrepe za njihovo učinkovitejšo delo.

DAMJANA STAMEJCIC

PRAZNOVANJE OB DNEVU ŽENA

DELOVNO, PROBLEMSKO

Soočiti se moramo s problemi delavk

Sredi decembra lani je svet za spremljanje družbenoekonomskega položaja žensk pri občinski konferenci SZDL v Celju organiziral v sodelovanju z osnovno organizacijo sindikata v celjski tovarni Metka problemsko konferenco na temo »Delavka v združenem delu«. Razgovor je kritično in vsestransko osvetlil položaj delavke v združenem delu ter opozoril na vrsto odprtih problemov, ki jih bo potrebno v bo-

doče bolj smelo reševati. S tem v zvezi naj omenimo le nekatere. Zaskrbljujoče je, da zaposlenost žensk v primerjavi z lanskim letom v celjski občini pada. Med brezposelnimi je največ priučenih in nepriučenih delavk, za katere primanjkuje delovnih mest. Kadrovska politika se še vedno mačehovsko obnaša do žensk, o čemer priča podatek, da je med vodilnimi in vodstvenimi kadri le neznatno število žensk. Preventivno zdravstveno varstvo žena še vedno ni ustrezno rešeno. Tudi problemi varstva otrok so pri delavkah zelo pereči, predvsem pa v občini Celje primanjkuje v vrtcih mest za dojenčke. Problemska konferenca je poudarila tudi dejstvo, da je položaj kmečke ženske še vedno neenakopraven glede na položaj delavke, predvsem zaradi porodiškega dopusta in možnosti varstva otrok v vzgojno-varstvenih ustanovah. Skratka, problemska konferenca je odprla vrsto vprašanj, o katerih bi se morali v delovnih organizacijah večkrat pogovarjati in bolj odločno reševati odprte probleme.

In prav mednarodni praznik žena 8. marec je gotovo priložnost, da v delovnih sredinah spregovorimo o teh vprašanjih. Poglejmo končno resnici v obraz in si priznajmo, da s šopkom cvetja in nesmiselnimi darili ne bomo rešili problemov, ki žulijo našo delavko, ki vnašajo veliko nezadovoljstvo in ki končno še kako vplivajo na njeno delovno storilnost! Ra- je se v okviru organizacije sindikata pogovorimo, kaj lahko storimo, da se bodo ženske polno uveljavile kot samoupravljalke. Dogovori-

mo se tudi za konkretne naloge, ki nam bodo pomenile akcijsko usmeritev za reševanje problemov na tem področju. Seveda pa je jasno, da se morajo v delovno praznovanje 8. marca vključiti predvsem delavke same. Da morajo tudi same spodbujati razgovore o problemih, ki jih žulijo in terjati njihovo rešitev. Ob njihovi pomoči, seveda.

Prav je tudi, da v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih organizirajo praznovanje ob dnevu žena ter dodelavke obiščejo prireditve, ki bodo v dneh okoli praznika v Celju. In če že kanijo v delovnih organizacijah obdariti ženske, potem naj jih obdario s tem, da prispevajo nekaj sredstev za nakup aparatov za zgodnje odkrivanje raka in drugih diagnostičnih aparatov, namenjenih predvsem zdravljenju žensk. Kajti takšna obdaritev delavk je brez dvoma veliko več vredna kot bon, ki ga je v prejšnjih letih stisnil predsednik sindikata v roke delavke...

DAMJANA STAMEJCIC

OBRAZI

kraje in občine, pa so že začeli ti delegati z akcijo tesnejšega povezovanja krajevnih skupnosti z združenim delom. Trenutno vidijo svojo konkretno vlogo pri uveljavljanju dogovora, da bi naj delovne organizacije tudi v resnici odvajale za vsakega svojega delavca v krajevno skupnost po 300 dinarjev.

In tako teče beseda z Otom Jelenkom samo o delu. O njem samem se beseda izgubi. Pa tudi sicer nima časa zase. Družbenopolitično delo na vasi je konkretno, potrebni so pogosti stiki s krajani, to pa zahteva čas, potrpljenje in razgledanost. Kadar ima Oto čas, seže po knjigi in se posveča družini, sicer pa je vedno med ljudmi in v nenehni prizadevanjih za uveljavljanje skupnih interesov.

DRAGO MEDVED

SOCIALNO VARSTVO

SKRB ZA ČLOVEKA

Celovit pristop v Celju

V Celjski občini so doslej še premalo storili za celovito uresničevanje socialnega varstva občanov. Vse premalo je bilo usklajenih akcij pri celovitem spremljanju socialnega varstva in položaja človeka ter ob-

Takšne usklajenosti in organizacijskega povezovanja ni bilo dovolj ne v krajevnih skupnostih in ne v temeljnih organizacijah združenega dela, prav tako pa tudi ne v občini. Več enotnosti in povezovanja bi bilo potrebnega tudi med vsemi strokovnimi službami in organi, ki izvajajo naloge na področju socialnega varstva, zlasti pa tistih, ki izplačujejo različne oblike in vrste denarnih pomoči.

Ko so na zadnji seji predsedstva občinske konference SZDL v Celju razpravljali o stališčih, ki jih je v zvezi z nalogami na področju socialne politike v občini pripravil svet za socialno politiko so člani poudarili, da je predvsem vsak delavec in občan zadolžen zagotavljati si lastno socialno varnost. In da bi morali v krajevnih skupnostih ter temeljnih organizacijah združenega dela zagotavljati predvsem osnovne delovne in življenjske pogoje, na osnovi katerih si lahko sleherni človek omogoči osnovni življenjski družbeni standard. Sicer pa stališča, ki so jih sprejeli na seji predsedstva, pomenijo pomemben dokument, ki opredelju-

je zelo široko odgovornost za socialno varstvo občanov. In ne le to. Dokument posega z opredeljenimi nalogami predvsem na področja, ki bodo zahtevala za ureditev problemov tudi znatna gnotna sredstva. Takšen je na primer predlog o povišanju prejemkov tako imenovane družbene pomoči, pa ustanovitve zakonske svetovalnice, usposobitev strokovnega dispanzerja za protialkoholno dejavnost, izdelava podrobnega pregleda o materialnem položaju celjskih upokojencev in še kaj. Prav zato, ker stališča posegajo na vsa področja socialnega varstva občanov, bo morala tudi javna razprava temeljito osvetliti možnosti, kako naloge uresničiti ob podpori in odgovornosti vseh nosilcev, izvajalcev in oblikovalcev socialne politike v celjski občini. Mnenja, stališča in predlogi, ki jih bodo oblikovali v javni razpravi, pa bodo zliili tudi z ugotovitvami problemske konference o vprašanjih in problemih socialnega varstva v občini Celje, ki bo 6. marca ob 16. uri in 30 minut v Narodnem domu.

DAMJANA STAMEJCIC

**IMATE ČAS?
NAPIŠITE KAJ ZA
NOVI TEDNIK
ALI
RADIO CELJE!**

JUTRI ZASEDAJO V KONJICAH

Med pomembnejšimi točkami dnevnega reda jutrišnje seje občinske skupščine so predvsem naslednje: delovni programi vseh zborov, razprava o študentski politiki in zaposlovanju, sklepanje o uporabi presežkov sredstev SIS družbenih dejavnosti, sprejetje treh občinskih odlokov - o mejah varovanja in o zaščiti varstvenih območij vodnega vira celjskega vodovoda nad Vitanjem, o pripravi in sprejetju srednjoročnega družbenega plana občine do leta 1985 in o prepovedi gojitve domačih živali na območjih in v stanovanjskih zgradbah. Pomembna je še razprava o družbenem dogovoru o skupnih osnovah in merilih za podeljevanje priznavalnine udeležencem NOV in drugih vojn, katere urejajo skupščine s svojimi predpisi.

Od investicijskih vprašanj naj omenimo še načrte DES TOZD ELEKTRO iz Slovenske Bistrice, ki bo v tem letu gradil v konjiški občini nov dvosistemski daljnovod v smeri Zreče, transformatorsko postajo Zreče V-Hotel, v naselju Zaburk, na Zbelovski gori in na Bregu v Slovenskih Konjicah.

MITJA UMNİK

OTO JELENKO

Kadar je treba govoriti o sebi, se navadno znajdejo pred veliko zadrego ljudje, ki so sicer navajeni zelo malo govoriti, pa mnogo delati. Gotovo je eden takih tudi Oto Jelenko, predsednik krajevnih konference SZDL na Ponikvi pri Grobelnem.

To mu pravzaprav ni povsem nova funkcija, saj je bil pred tem že dve leti sekretar in nazadnje dve leti predsednik krajevnih organizacij, nove oblike dela v socialistični fronti pa so ga v ponovni potrditvi zaupanja krajevnih Ponikve postavile pred obširne naloge.

Doma je pravzaprav s Konjic, kjer se je kmalu vključil v družbenopolitično delo, najbolj pa kot predsednik mladinske organizacije v celjskem Avtomotorju, dokler je bil še tam v službi. Pred desetiimi leti pa ga je tudi izbira življenjske družice pripeljala na Ponikvo, kjer je takoj našel delo skupaj z drugimi, da bi v krajevni skupnosti naredili čimveč in se čimbolj oddaljili od zlovesče zaostalosti.

Brez dvoma lahko v krajevni skupnosti naredi za skupen napredek v družbenoekonomskem razvoju socialistična zveza mnogo. Tega se novo vodstvo tudi zaveda in za Oto Jelenka je trenutno največja obveznost to, da

bi dosledno speljati vse načrte, za katere so se v krajevni skupnosti dogovorili.

To je predvsem program dela krajevnih skupnosti, pa tudi izvajanje programa krajevnega samopriskevka, ki je na Ponikvi že pokazal svoje dobre strani. Iz tega programa bi letos morali asfaltirati cesto iz Ponikve preko Lipoglav na Dolgo goro, dokončno pa naj bi uredili tudi dalj časa trajajoče probleme z vodo, ki je sicer ne manjka, vendar je njena kakovost takšna, da jim ustrezne službe ne dovolijo njene uporabe. Rešitev vidijo v priključitvi na del konjiškega vodovoda in upajo, da bodo v dogovarjanju s konjiško občino tudi uspeli.

Oto Jelenko vidi uspešnost novih oblik dela v frontni organizaciji tudi z delegati sindikata posameznih temeljnih organizacij združenega dela, saj se mnogo delavcev vozi iz krajevnih skupnosti Ponikva na delo v druge

**DRAVINJSKI DOM
SLOVENSKE KONJICE**

MIK PREBOLD

KJE DOBITI DENAR?

V MIK v Preboldu bodo gradili proizvodno dvorano

Naložba bo veljala okrog 35 milijonov dinarjev, vprašanje pa je, kje dobiti denar, saj za gradnjo manjka kar 38 odstotkov potrebnega denarja. V tej DO so računali na občinski sklad skupnih rezerv, vendar s tem ne bo nič, ker je denar po novem zakonu prepovedano nameniti za naložbe. IS in njegove strokovne službe se bodo angažirali za zagotovitev potrebnega denarja.

Clani Izvršnega sveta žalske občinske skupščine so na seji, ki je bila prejšnji teden podprli prizadevanja MIK iz Prebolda, ki načrtuje naložbe v vrednosti 35 milijonov dinarjev. Gre za gradnjo proizvodne dvorane za TOZD Konfekcija. Dosedanji delovni pogoji postajajo v tej TOZD iz dneva v dan bolj nemogoči, kar je pa tudi razumljivo, saj je proizvodnja ženskih kril in hlač že sedaj za 75 odstotkov večja kot so zmogljivosti. To je tudi dokaz, da je po izdelkih te kon-

fekcije na tržišču vedno večje povpraševanje. Če bi hotel MIK obdržati na tržišču tisto meto, ki si ga je doslej izboril, bi se morala proizvodnja v tem letu povečati za okrog 28 odstotkov, glede na že omenjene težave pa načrtujejo le 11 odstotno povečanje. Z gradnjo proizvodne dvorane prav gotovo kasneje vsaj leto dni. Z dograditvijo nove proizvodne dvorane bi konfekcija dosegla velikost, ki bi zadostovala za nadaljnjih deset let, na novo pa bi lahko zaposlil 60 delavcev.

Ob vsem tem pa nastopa pravzaprav le ena težava. Kje dobiti denar za naložbo? Delovna organizacija ima tri milijone dinarjev lastnega denarja, približno toliko bi ga ustvarila za naložbo tudi v tem letu, vse skupaj pa bi predstavljalo le 18 odstotkov celotne vrednosti naložbe. K temu bi lahko prišli še krediti bank in izvajalcev gradbenih del, vprašalji pa je še 38 odstotkov vrednosti naložbe. V MIK so računali na

denar iz občinskega sklada skupnih rezerv, po novem zakonu pa ga ne smejo nameniti za investicije. Na seji se sicer omenjalo več možnosti za zagotovitev ustreznega denarja, vendar jih bo treba še proučiti. Se pa bodo Izvršni svet in strokovne službe pri Izvršnem svetu skupaj s predstavniki delovne organizacije kar najbolj angažirali, da bi zagotovili ta sredstva. Beseda je tekla tudi o bodoči lokaciji te delovne organizacije. Ta naj bi bila zahodno od stare Boiske, proti Kaplji vasi, kjer je tudi ugodna možnost za zagotovitev komunalne opreme, MIK pa bi se lahko navezal na energetske vire tekstilne tovarne. Seveda bo treba že sedaj razmisлити tudi o preselitvi TOZD Kovinarstvo in mizarstvo. Še zlasti prva dejavnost utegne biti izredno zanimiva, saj bi se lahko vključila v razvojni načrt kovinsko predelovalne industrije žalske občine.

JANEZ VEDENIK

DOBJE

TEHTNA ODLOČITEV

Dve različni možnosti za trgovino

V Dobju so rekli, da so se naveličali čakati na Merxove obljube o gradnji nove trgovine, saj je stara stisnjena na prostor 34 kvadratnih metrov, brez skladišča, garderobe in tudi s sanitariji se ne morejo na široko pohvaliti. Sedanja trgovina pokriva potrebe za krajane krajevne skupnosti Dobje (1600) in tudi druge. Pravijo, da se že šest let borijo za novo trgovino in brez uspeha. Po najnovšem dogovarjanju z Merxom in predstavniki občinske skupščine Šentjur ter Kmetijskega kombinata pa je videti, da je tudi za Dobje zagorela zelena luč rešitve boljše ponudbe in pogojev dela v trgovini.

Tako je, v Dobju so se odločili, če jim ne bo pomagal Merx, ki je sicer vsa leta s svojo obstoječo trgovino v okvirih možnosti solidno oskrboval Dobjane in okolico, bodo poklicali na pomoč

Kmetijski kombinat iz Šentjurske, ki tudi v dogovarjanju z Merxom razvija svojo trgovsko mrežo na območju šentjurske občine.

Prejšnji četrtek, so vsi skupaj sedli za mizo v osnovni šoli v Dobju, sestanka pa sta se udeležila tudi predsednik občinske skupščine Stanko Lesnika in predsednik izvršnega sveta Ludvik Mastnak.

Predstavniki Merxa je dejal, da je bila trgovina v Dobju že v srednjeročnem načrtu, pa je zaradi sprememb, tudi z vednostjo Dobjanov, prišlo do spremembe in zdaj gradijo blagovnico v Šentjuru, gradnja trgovine v Dobju pa pride takoj zatem na vrsto. Po ureditvi dokumentacije in načrtov, bi pričeli z gradnjo jeseni 1980 ali najpozneje pomladi 1981, kar Merx tudi pismeno zagotavlja. V Dobju bi dobili pod Merxovo streho veliko sodobno blagovnico s 400 kvadratnimi metri in bifejem, kmetijski kombinat pa bi šel v adaptacijo že obstoječe

zgradbe že letos, vendar bi bila prodajna površina le 100 kvadratnih metrov. Tako je bila Dobjanom prepuščena odločitev za dve možnosti: prva je dolgotrajnejša, a za dolgoročni razvoj kraja nedvomno boljša, druga pa takojšnja, a kratkovidnejša. Svet krajevne skupnosti je odločil, da bodo sklicali skupščino delegatov, ki naj odloči ustrezno varianto. Pri tem velja pripomniti, da se bosta Merx in Kmetijski kombinat med seboj dogovorila za delitev interesov, saj za oba ne bo kruha.

Ob koncu bi se dalo reči le tole: če so Dobjani šest let vztrajali v bitki za novo trgovino, jim najbrž čakanje še dveh let ne bi delalo prevelikih preglavic, pa bi dočakali trajnejšo rešitev, adaptacija v letošnjem letu pa jih postavlja čez nekaj let pred sedanjim problemom, a tedaj bi najbrž bili razvojni načrti Merxa na tistem območju drugače naravnani!

DRAGO MEDVED

ŠENTJUR

ZDRUŽENI OBRTNIKI

Predsednik skupščine Vinko Artnak

Potrebe po organiziranem delovanju obrtnih storitev v šentjurski občini ter nov zakon o obveznem obrtnem združenju je p ospešil delo tudi šentjurskega iniciativnega odbora, ki je pripravil minulo soboto ustanovni zbor obrtnega združenja samostojnih obrtnikov, avtoprevoznikov in gostincev.

Na zboru so formirali skupščino, ki šteje preko 30 delegatov in sprejeli statut ter sklep, da se v ponedeljek skupščina delegatov sestane in izvoli predsednika skupščine, izvršni odbor, nadzorne organe in tri delegate za skupščino zveze obrtnih združenj Slovenije.

Skupščina je v ponedeljek bila, delegati so izvolili za njenega predsednika Vinka Artnaka, ki je tudi vodil delo iniciativnega odbora, 15 čla-

nov izvršnega sveta, ki mu predseduje Adolf Čadej, trije delegati za republiško zvezo pa so Vinko Artnak, Adolf Čadej in Franc Bevc.

Ze na ustanovnem zboru so tudi določili delo treh sekcij. Navadno imajo obrtna združenja v Sloveniji po dve sekciji in sicer gostinstvo ter avtoprevoznništvo, v Šentjuru pa zaradi specifičnega položaja potrebujejo tudi sekcijo strojnih zemeljskih del. To je razumljivo, če pogledamo samo nekatere številke, ki kažejo na del podobne obrtne dejavnosti v šentjurski občini. Ta šteje 169 samostojnih obrtnikov in 42 takih, ki imajo popoldansko obrt. 62 je avtoprevoznikov in 24 takih, ki opravljajo gradbena zemeljska dela, 40 je gostincev, ostali pa opravljajo druge obrtne storitve v občini.

Šentjurski obrtniki vidijo v svojem novem združenju predvsem možnosti za povečanje storilnosti in ustvarjanje boljših pogojev dela ter socialne varnosti in seveda bolj organizirano vključevanje v družbenoekonomski razvoj posameznih krajevnih skupnosti in tudi občine. Lažje bodo med seboj načrtovali delo, lahko pa bodo tudi redno sodelovali pri uklepanju interesov v ustreznih organih medobčinske gospodarske zbornice.

Gospodarstvo šentjurske občine je z združenjem samostojnih obrtnikov gotovo dobilo novo organizirano obliko za hitrejšo napredovanje in krepitev družbenoekonomskega položaja občine.

DRAGO MEDVED

V CINKARNI CELJE

POSVET KOMUNISTOV

O poslovanju in načrtih

V okviru razprav o zaključnih računih in nalogah, ki stoje pred delovnimi organizacijami v letošnjem letu, so se v ponedeljek sestali v celjski Cinkarni na posvetu vsi komunisti. Pogovorili so se o problemih, ki ovirajo boljše gospodarjenje Cinkarne ter o planih za letošnje leto.

Sicer pa so po temeljnih organizacijah združenega dela domala zaključili z razpravami o poslovanju, v naslednjih dneh bodo namreč zaključne račune že sprejemali na zborih delavcev. Pogovarjali smo se z dvema sekretarjema osnovnih organizacij zveze komunistov v Cinkarni, ki sta obenem tudi predsednika koordinacijskih odborov, ki vodijo akcijo ter so razgovarjali o vsebinskem pristopu k obravnavanju zaključnih računov.

Zlatko Šentjurs, sekretar OO ZK v delovni skupnosti skupnih služb: »Na seji naše osnovne organizacije Zveze komunistov smo se pogovarjali o izvedbi razprave o zaključnih računih in predlagali, naj bi se s tem v zvezi dobili na posvetu vsi komunisti Cinkarne. Menili

smo namreč, da moramo preseči ozko gledanje na poslovanje posamezne temeljne organizacije in dogovoriti naloge, ki bodo širšega pomena za našo delovno organizacijo. V sami delovni skupnosti skupnih služb pa se bomo v razpravo vključili tako, da bomo poskušali temeljito analizirati predvsem tiste kazalce, ki jih v prihodnjem letu lahko popravimo z boljšo organizacijo dela. Velik poudarek v razpravi pa bomo dali tudi nagrajevanju po rezultatih našega dela.»

Franc Pokelšek, sekretar OO ZK v tozdu Kemija v Cinkarni: »V naši temeljni organizaciji smo

poslovno leto 1978 končali uspešno. Menimo pa da nam ravno takšni rezultati postavljajo še večje obveznosti glede na celotno delovno organizacijo. Namreč, bojimo se, da bomo letos poslovali slabo. Nismo uresničili zastavljenih naložb, kar se bo vsekakor poznalo pri realizaciji zastavljenega plana. No, tem problemom bomo namenili večji del razprav ob zaključnih računih, poleg tega pa

bomo spregovorili tudi o kadrovski politiki v naši temeljni organizaciji in seveda o nagrajevanju delavcev.»

DS

ŠENTJURSKA OBČINA

PODROBNO NA REŠETO

Prva faza o zaključnih računih

Tudi v šentjurski občini so se temeljito pripravili za sprejemanje zaključnih računov, tako v posameznih temeljnih organizacijah združenega dela, kot v posameznih samoupravnih interesnih skupnostih. Slednje bodo to delo opravile v eni fazi in ne v dveh, kot bodo storili v delovnih organizacijah, kjer so s prvo fazo praktično že končali.

Sprejemanje zaključnih računov spremlja tudi posebna občinska komisija, kjer so tudi predstavniki občinske komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu, predstavniki

družbenopolitičnih organizacij in drugi.

V posameznih temeljnih organizacijah združenega dela, so takoj izvolili koordinacijske odbore za dobro gospodarjenje, ki so prvi del svojega dela opravili, problemi so se pokazali le v posameznih dislociranih obratih, kjer razprave še niso končane. Delavci so bili seznanjeni z globalnimi smernicami gospodarjenja v preteklem letu in to brez števil, druga faza pa predvideva tudi natančne komentirane številčne podatke o vseh bistvenih sestavinah, ki kažejo na uspešnost ali neuspešnost gospodarjenja posameznih tozdov. Sedanje ugotovitve kažejo, da so koordinacijski odbori

izdelali svoje programe dela res tako, da bodo imeli dovolj dela celo leto in ne samo zdaj, ob spremljanju splošne akcije ob spremljanju zaključnih računov. V prihodnje jih čaka tudi ocena lastnega dela, predvsem o opravljenih razpravah - če so te bile res vsebinsko dobro pripravljene, ali so zadoščale zgolj formalnim zahtevam in ne le slabo komentirani informaciji. V občini so se sestali tudi vsi predsedniki skupščin in predsedniki izvršnih odborov samoupravnih interesnih skupnosti in se dogovorili za razprave, ki bodo opravljene na vseh skupščinah, za katere so postavili rok od 22. do 28. februarja.

D. MEDVED

O ZAKLJUČNEM RAČUNU V ŽALCU

V torek je bila v Žalcu seja predsedstva OS ZSS, na kateri so govorili o poročilu družbenega pravo-branilca samoupravljanja o delu in pojava v področju varstva samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine v lanskem letu. Beseda je tekla tudi o samoupravni organiziranosti in družbenoekonomskem položaju delavcev v dislociranih enotah na območju žalske občine o razporejanju dohodka in uveljavljanju načel delitve po delu in rezultatih dela. Podali so tudi poročilo o poteku akcije zaključni račun.

J. V.

Razpisna komisija pri

OSNOVNI ŠOLI »BRATOV DOBROTIŠKOV« VOJNIK

objavlja prosta dela in naloge

taj. administratorja

za nedoločen čas s polnim delovnim časom za osn. šolo Vojnik.

POGOJ: samo končana srednja ekonomska ali upravno-administrativna šola.

Nastop dela: 1. 3. 1979

Stanovanja ni. Poskusno delo: 3 mesece.

Vloge z dokazilom o ustreznosti izobrazbi pošljite na naslov šole.

ŠEMPETER

KRAJ ZAOSTAJA...

Nove pobude Turističnega društva

Redni letni občni zbori, delovni obračuni Turističnega društva v Šempetru v Savinjski dolini so vselej dogodek zase. Zaradi aktivnosti te turistične organizacije, zaradi ugleda, ki ga uživa, zaradi njenega vključevanja v reševanje skupnih problemov itd.

Tako je bilo tudi v petek, 16. t. m., ko se je veliko število članov pa tudi gostov zbralo na osemnajstem zboru.

Lanska društvena dejavnost je bila osredotočena na dva objekta, na dve nalogi. Največ dela in finančnih sredstev so vložili v turistični kompleks jame Pekel, kjer so dogradili in meseca julija tudi izročili namenu lep turistični dom, za katerega so porabili okoli šest milijonov starih dinarjev. Pomembno delo so namenili tudi vzhodnemu predelu Antičnega parka, ki ga bodo odprli še v tem letu. Gre za rimsko cesto, grobove itd.

Pri gradnji turističnega doma pred jamo Pekel so s finančnimi sredstvi in materialom sodelovali še Občinska skupščina Zalec, Krajevna skupnost Šempeter, LK Savinja-Šempeter, SIP Šempeter, Rado Kovač iz Zalca in Peter Bizjak iz Polzele. Seveda pa so člani Turističnega društva tu opravili več kot tisoč prostovoljnih delovnih ur.

Turistični kompleks jame Pekel je več ali manj zaključen. V prihodnje jih čaka le še podaljševanje turistične

poti v Spodnji jami. Tu je namreč raziskano že 1,5 km poti, preostalo pa še čaka na človeške stopinje.

»Zanimanje za Antični park in jamo Pekel je v stalnem porastu. Tako je Antični park lani obiskalo 16.162, jamo Pekel pa 27.282 gostov,« je med drugim na zboru poudaril predsednik društva Ivo Kuhar. To je doslej največji obisk. Če pa k tem številkam dodamo še prav toliko ali celo več obiskovalcev predela pred jamo Pekel, kjer je s postavitvijo turističnega doma nastala prijetna izletniška točka, potem je na

Ivo Kuhar, predsednik društva Šempeter in lani tudi najbolj marljivi turistični delavec na celjskem območju

dlani, kako velik interes je za objekta, ki ju upravlja šempetrsko turistično društvo.

Toda, občni zbor ni osvetlil samo društvene dejavnosti, marveč je opozoril še na nekatere probleme kraja, ki, kot kaže, ne gre v korak s turističnim razvojem.

V Šempetru je vse premarlo prireditve, čeprav dela v kraju kar trinajst društev. Manjka zlasti kulturnih in drugih prireditev, ki bi bile privlačne za domačine in turiste, izletnike.

»Na lipi pred hmeljarskim domom se košatijo lepaki iz sosednjih krajev, ki vabijo na raznovrstne prireditve, le lepak iz Šempetra je težko najti,« je v poročilu na zboru dejal Ivo Kuhar.

Res pa je tudi to, da imata v Šempetru le Turistično in Gasilsko društvo dobre pogoje (tudi prostorske) za delo, vsa druga društva deloma gostujejo. Zato so turistični delavci opozorili, da bi se morala zlasti Krajevna skupnost zavzeti za gradnjo prepotrebnih objektov. Prav tako Šempeter pogreša primerni gostinski objekt. Morda motel ali manjši hotel? V kraj prihaja vsako leto veliko gostov, ki pa zaman iščejo primerno gostišče.

Pa ne gre samo za nove objekte, tudi za ureditev starih, zlasti njihovih pročelij, za ureditev in zunanji videz kraja in podobno.

Turistično društvo v Šempetru bo tudi v prihodnje kot predsednik vodil Ivo Kuhar.

M. BOŽIČ

Zdaj, v tem času, so travniki in igrišča na gričku osamljena, v kolikor jih spet ne bo pokrila snežna odeja. Toda, že kmalu, ko bo posijalo spomladansko sonce, bo tu polno življenja ...

CELJE: ZDAJ DOM NA GRIČKU

Končno je stekla tudi ta akcija. Da, zdaj je šele v povojih, na prvih korakih svoje poti. Pa vendar, zagnanost je velika. V njej pa tudi jamstvo za uspešno izpolnitev celotnega programa.

Za kaj v bistvu gre?

Na pobudo Občinske telesnokulturne skupnosti, ki je za akcijo namenila tudi prva dva milijona dinarjev, so se lotili dela okoli dokončne ureditve rekreacijskega središča Na gričku v Liscach in v tej zvezi obnove in dograditve sedanjega doma, ki že kar lepo propada.

Gre za center, ki se je uveljavil predvsem za potrebe vsakodnevne rekreacije pa tudi sprostitev ob koncu tedna. Tu je že zdaj nekaj objektov, ki hvaležno služijo

številnim obiskovalcem. Po načrtu pa bi jih naj uredili in usposobili še nekaj, predvsem pa obnovili in dogradili sedanji gostinski objekt. Po zamisli naj bi prizidek na južni strani odstranili in na njegovem mestu postavili lesen objekt, ki naj bi bil tudi točilnica. Zgradili bodo teraso, ki bo odprta proti rekreacijskim površinam. Obstoječi osrednji prostor v pritličju bodo po potrebi z gibljivimi vrati razdelili na dva. In potem še priročna kuhinja, skladišče, veliki sanitarni prostori in pa tudi na severni strani lesen prostor za točilnico in peko na žaru. Funkcionalno uredili bodo tudi nadstropni del zgradbe. In seveda potem, kot rečeno, še vrsto drugih igrišč in še kaj.

Zamisel je odlična tembolj, ker gre za center, ki ima vselej veliko obiskovalcev. In prav zato pobudniki za uresničitev načrta pričakujejo veliko pomoč pri izpolnitvi te naloge od delovnih kolektivov, posameznikov, zlasti strokovnjakov za različna dela itd. Tako bo moč idejo hitreje in ceneje uresničiti. Ze zdaj sta pri izdelavi načrtov pokazala največjo mero razumevanja kolektiva Razvojnega centra in projektantov Vegrada. Temu zgledu se bodo prav gotovo pridružili še drugi, saj gre za rešitev že nekajletnega problema in za nudenje največjih možnosti za prijetno rekreacijo v zdravem okolju.

M B

CELJE

VEDUTE ZDRAVILIŠČ

Razstava v prostorih Turističnega društva

V prostorih celjskega Turističnega društva je od ponedeljka zvečer odprta nova razstava: Vedute zdravilišč na celjskem turističnem območju.

Kot je v vodniku po razstavi in na njeni otvoritvi dejala prof. Milena Moškonova, kustos Pokrajinskega muzeja v Celju, kaže, da je največ upodobitev naših zdraviliških krajev nastalo v preteklem stoletju. To je tudi v času, ko so vedute krajev, skupaj s potopisi, spodbujale številne potnike, ki so v duhu takratne mode hiteli po novih cestah in vse pogostejše brzeli z vlaki širom po svetu in iskali

v zdraviliščih ne samo zdravja, marveč tudi ali zlasti zabavo in doživetja.

Naše zdraviliške kraje so v glavnem slikali tuji slikarji, seveda v različnih grafičnih tehnikah.

Pokrajinski muzej v Celju si prizadeva, da bi izpopolnil svojo zbirko grafičnih vedut s čim večjim številom tistih listov, ki se nanašajo na kraje celjskega območja. Sicer pa je že dosedanja zbirka več kot dragocena že kot sama informacija o popularnosti, o stavbah, zgodovini, o naravnih in spomeniških vrednotah zdravilišč na celjskem območju.

Razstavljeni listi - teh pa je štiriindvajset - so nastali leta 1681, zatem konec 18. stoletja in med leti 1825 do 1864. Poleg upodobljenih zdraviliških krajev so na razstavi predstavljeni tudi nekateri motivi iz njihove okolice.

Pomembna je ugotovitev, da so vedute zdraviliških krajev našega območja tudi v drugih muzejih in galerijah doma in v tujini. Izredno lepo zbirko svojih vedut ima Zdravilišče v Rogaski Slatini.

In še to: razstava v prostorih celjskega Turističnega društva bo odprta do 17. marca.

-an

TURISTIČNI DROBIŽ

TRADICIONALNA PLESA - Maturantskim plesom bosta že konec meseca in na začetku marca sledila tradicionalna plesa. Prvega, družabno srečanje s plesom, pripravlja Zveza društev inženirjev in tehnikov celjskega območja v soboto, 24. t. m. v Narodnem domu. Teden dni za tem, 3. marca, bo prav tam dvanajsti valčkov večer, ki ga pripravlja domače Turistično društvo.

★ ★ ★

ZDRAVILIŠČE ROG. SLATINA je tudi te dni dobro zasedeno. To še posebej velja za hotel Donat, medtem ko je bilo v drugih hotelih še nekaj prostora. Povsem nezasedena pa so bila ležišča pri zasebnikih. V razstavnem salonu bo do 6. marca odprta razstava del Prve slikarske kolonije, ki je bila lani v Bistrici ob Sotli.

★ ★ ★

RIBIČI - Jutri, v petek, bo redni zbor delegatov Ribiške družine Celje. Ocenili bodo delo v lanskem letu in sprejeli program za leto. Na dnevnem redu je tudi sprejem sprememb nekaterih splošnih aktov.

PLESALCI NA PLAN

Občinska plesna šola, ki jo že dolga leta vodi Lojze Borinc, je tudi v letošnjem šolskem letu organizirala več tečajev. Tako se je pred kratkim končal začetni plesni tečaj, ki je trajal vse od oktobra.

V soboto, 24. t. m. ob 19. uri, pa bo na vrsti, kot že dve leti zapored, začetni tečaj za odrasle. Vanj se lahko vključite vsi, ki vam je ples pri srcu, ne glede na starost. Priidite, ne bo vam žal.

Tečaj bo v telovadnici gabskega Partizana ob Mariborski cesti 42, vodil pa ga bo, tako kot vse in vsa leta nazaj, diplomirani plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora.

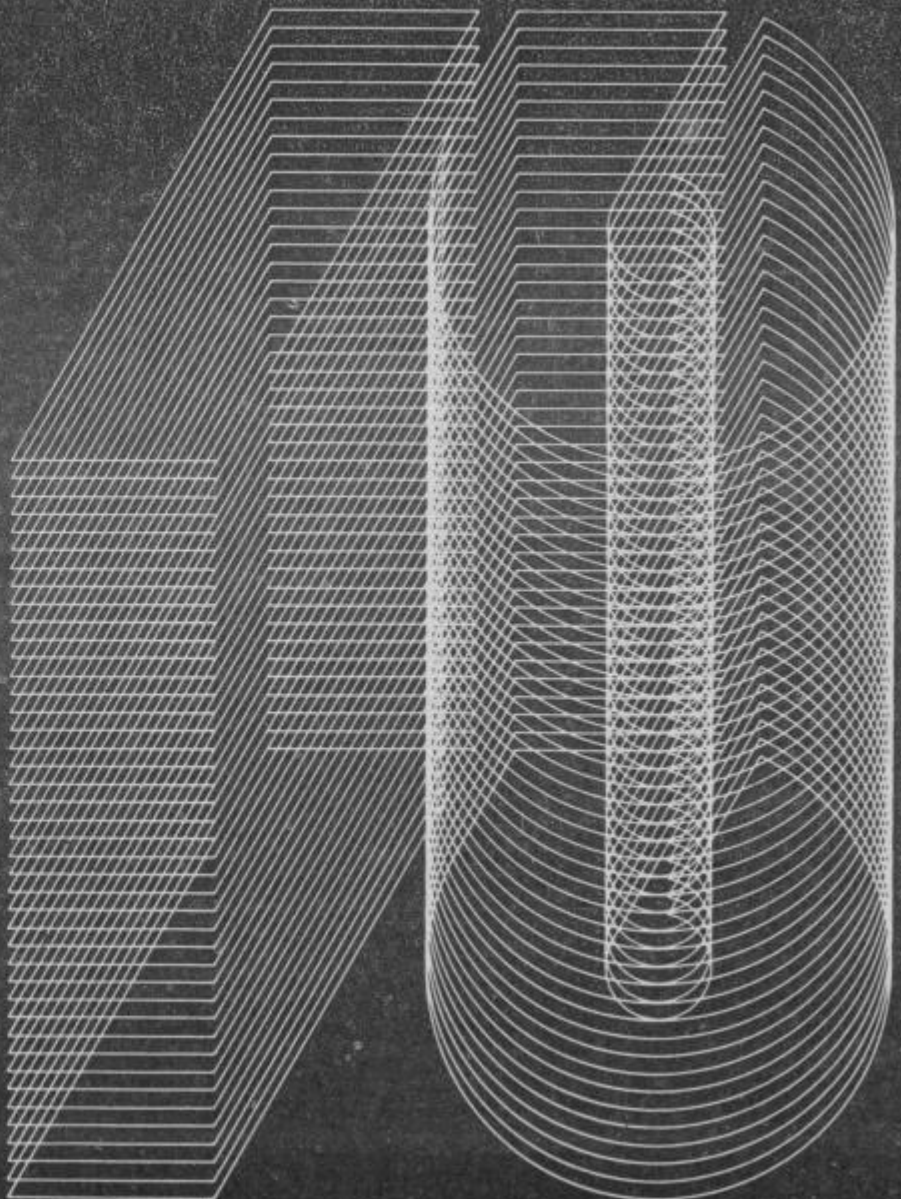
DARJA GLANČNIK

Ljubljanska banka

Široka mreža poslovnih enot - sodoben bančni servis

Splošna banka Celje

Ob 35. obletnici pohoda XIV. divizije

ZVESTO PO SLEDI VZORNÍKOV

ZAPISI S POTI POHODNIKOV PRVIH ETAP

Slovesnosti v Brodnicih ob Gračnici so se udeležili tudi nekdanji borci, ki so položili venec na grob heroju Iliji Badovincu.

ČEZ SOTLO IN NA NOČNI MARŠ

Letos je pohod mladih po sledeh XIV. divizije postal republiška akcija. Po občutkih udeležencev je bila to akcija mladine nekaterih slovenskih občin, ker republiškega prispevka skoraj ni bilo čutiti.

Prvi so šli na pot mladi iz Laškega (to je bil njihov šesti pohod), Brežic, Smarja, Krškega, Sevnice, Murske Sobote, Ljubljane (Šiška), garnizije Postojna in garnizije Cerklje.

Iz Zagorskih sel so mlade iz slovenskih občin spremljali hrvaški mladinci do Sotle, čeznjo in še kos poti. Pohodniki so korakali preko Buč in skozi Žeče, kjer so jih domačini, tako kot v Sedlarjevem, pričakali s kruhom in vročim (nekoliko prekonkretnim) čajem.

Se isti večer so pohodniki prispeli v Lesično, kjer so imeli najprej miting, na katerem je govoril narodni heroj Luka Vidmar. V Lesičnem je enota prespala in pot jih je peljala preko Zagorja v Sentvid pri Planini. Tu so imeli pohodniki, zvečine prostovoljci SLO, vojaško in politično usposabljanje. Od tu so morali poslati domov obolelo mladinko. Povezali so si žulje in pod večer na minuli petek krenili na najbolj naporni del poti. Iz Sentvida pri Planini so krenili na dvourni marš na Federjav, znan po bitkah XIV. divizije. Tu so se podkrepili z večerjo in po enournem premoru krenili na nočni marš, ki je trajal vse do tretje ure v soboto, ko so prispeli na Razbor in v Okroglico, ena četa pa je še potegnila naprej do Henine. Tu so jih obiskali vodilni tovariši iz občine Laško.

Minula je mirna noč in v soboto jih je čakal še »sprehod« v dolino Gračnice, kjer je bila pri spomeniku heroju Iliji Badovincu spominska sveča-

nost. Po dveh dneh dežja je zdaj snežilo. Dolina se je ovila v svojo zgodovinsko podobo. Ponosno so stali pred borci divizije in občani, ko je komandant Andrej Mavri na kratko opisal njihovo pot v svojem vojaško kratkem raportu polkovniku Bojanu Škrku.

Kot tolikokrat dosedaj so bila doživetja nepozabna. 208 jih je krenilo čez Sotlo, 205 jih je prišlo na cilj.

Prihodnje leto se pomaknejo za etapo naprej. Ko so mimo njih korakali v novi koloni Celjani, Sentjurčani in Konjičani, so jim pohodniki prve etape hudomušno delili nasvete, v resnici pa zaželeli dober korak in uspeh.

MLADINA ZMORE VSE

Črešnjice. Drobna, pa prav zaradi tega prijetna vasica pod ali vsaj v bližini Konjiške gore. Zadnji ponedeljek, ko smo se ponovno za nekaj ur ustavili v tem kraju, so bili številni vinogradi med travniki in sadovnjaki prekriti z belo na novo zapadlo tančico snega. Spodaj pod šolo, ki so jo obnovili pred dobrimi desetimi leti, je ob gospodarskem poslopju stal vojaški avtomobil s kuhinjo in iz loncev je že prijetno dišalo. Vojaki oz. mladi fantje, ki sicer služijo vojaški rok, so pripravljali večerjo za mlade pohodnike, ki so se v poznih ponedeljkovih popoldanskih urah približevali iz Dramelj preko Zgornjih Slemen Črešnjicam.

To so bili pohodniki šentjurske, konjiške in celjske občine, katerim so se pridružili tudi mladinci iz Šiške v Ljubljani, ki pa bodo sploh prehodili vso pot, to pa je od Sedlarjevega do Rečice ob Savinji. Zraven so bili tudi vojaki, nekdanji borci... Ivo Vrenko je bil komandant druge etape pohoda po poti slavne štirinajste. Pohvalil je vse pohodnike, ki so kljub mrazu, snegu in pravzaprav

Harmonika na čelu kolone. Kot nekoč očetje, danes sinovi in hčere...

premajhni dobri telesni pripravljenosti zmogli vse napore. Povedal je, da so drugo etapo organizirali mladinci celjske občine in to na razdalji od Gračnice preko Dramelj in Črešnjic do grobov talcev v Strančah, kjer so pot nadaljevali mladinci pod vodstvom organizatorja Občinske konference ZSMS Velenje. Povedal je tudi, da so med potjo polagali ob spominska obeležja vence, pripravljali krajše kulturne programe, se izobraževali v spoznavanju SLO in družbene samozaščite ter pehotnega orožja, poslušali nekdanje borce in njihove spomine... Povsod, kjer so se ustavili, so jih domačini sprejeli z odprtimi rokami, toplimi srci in hvaležnostjo, da mladi z vsem spoštovanjem nadaljujejo tisto, kar so pred 35. leti začeli zaradi težje situacije naši borci.

V Črešnjicah je mladim pohodnikom spregovoril nekdanji aktivni udeleženec štirinajste Franc Mavec-Boris. Ni skrival navdušenja nad pogumnostjo mladih, njihovo vzdržljivostjo, voljo, poštenostjo... »Ta mladina je sposobna narediti vse in lahko smo ponosni nanjo,« je poudarjal povsod in na vsakem koraku. Istega mnenja je bil tudi Branko Defer-Striček, ki ne izpušči pohoda, kjer ne bi sodeloval z mladimi. Striček je tudi tisti, ki bi mu naj zaradi težkih zmrzali

med vojno odrezali obe nogi pa je dobesedno pobegnil iz bolnišnice. Kako prav je naredil, dokazuje še danes, ko hodi, hodi in je med drugim pred časom obhodil tudi celotno Jugoslavijo po naši meji!!! Istega mnenja so bili tudi vsi ostali, ki so se ponedeljkovo popoldne zbrali pred šolo in prisostvovali prijetnemu srečanju, katerega osnovni nosilci so tokrat bili mladi.

Res je, da so se na nekaj nogah pojavili žulji, da je nekajkrat zaradi strme poti po snežni podlagi hitreje »zatiktakalo« srce, pa da se je kdo rahleje prehladil in so se mu ovlažile oči ter nosnice, vendar je tudi res, da je vse to bilo pozabljeno ob pesmi, smehu, poslušanju pripovedi nekdanjih borcev in misli, da si napravil delo vredno vsega spoštovanja. To pa je med drugim tudi opravljena pot po trasi štirinajste.

In najlepše, kar je na vsej poti, ki bo zaključena v soboto v Rečici ob Savinji, je bilo to, da so mladi v en resnično sam glas rekli, da se bodo kljub vsem težavam na takšno pot še vedno nadvse radi podali. Podali zato, ker s tem ohranjajo naše svetle tradicije NOB in tudi zato, ker s tem krepijo samega sebe za morebitne podobne težave, kot jih je imela med drugim tudi štirinajsta pred 35. leti.

TONE VRABL

BORCEM XIV. DIVIZIJE

Vse borce XIV. divizije vabimo na osrednjo proslavo ob 35. letnici pohoda na Štajersko. Proslava bo v soboto 24. februarja ob enajsti uri v dvorani TP Jeklotehne v Bohovi pri Mariboru. Vabljeni so vsi borci brigad iz sestava XIV. divizije (Tomšičeva, Šercerjeva, Bračičeva), ne glede na čas vstopa v eno od teh treh brigad in ne glede na to, ali so dobili posebno vabilo ali ne.

Prihod v Maribor je možen v petek popoldan. Za prenočišča bo poskrbela informacijska pisarna, ki bo delala v petek 23. februarja od 14. do 23. ure v Domu družbenih organizacij v Mariboru, Prešernova 17. Tistim tovarišicam in tovarišem, ki bodo pripotovali v Maribor v soboto, sporočamo, da bodo do Bohove vozili posebni avtobusi, ki vam bodo na voljo pred stavbo mariborske občinske skupščine na Leninovem trgu. Za vse, ki boste prišli s svojimi avtomobili, bo ob dvorani v Bohovi dovolj parkirišč. Dvoran Jeklotehne, kjer bo proslava, je nekoliko vstran od ceste, ki pelje iz Ljubljane do Maribora.

Na proslavi bo govoril sekretar Predsedstva CK ZKJ tovariš Stane Dolanc. Diviziji bo podeljena domicilna listina in pripravljen je krajši program. Po proslavi bo tovariško srečanje na Mariborskem sejmišču.

Iz Ljubljane bo v soboto 24. februarja odpeljal posebni vlak za udeležence proslave po naslednjem voznem redu.

ob odhodu		POSTAJA	ob vrnitvi	
prihod	odhod		prihod	odhod
-	7.30	Ljubljana	18.54	-
7.55	7.56	Litija	18.26	18.27
8.15	8.16	Trbovlje	18.05	18.06
8.25	8.26	Zid. most	17.47	17.48
8.50	8.51	Celje	17.25	17.26
9.47	-	Maribor	-	16.30

Odbor za organizacijo proslave

Med raportom v partizanskih Črešnjicah. Do tod so mladinske pohodne enote opravile že skoraj polovico poti. V strumni vrsti mladinci iz Celja, Sentjurja in Slovenskih Konjic.

MED CELJSKIMI SREDNJEŠOLCI

DVA KULTURNA MARATONA

Izredno razvejana kulturna dejavnost mladih

PEDAGOŠKI
ŠOLSKI
CENTER

Slovenski kulturni praznik so dijaki Pedagoškega šolskega centra v Celju počastili delovno in množično v obliki kulturnega maratona, ki je potekal od 7. ure zjutraj pa vse do 15. ure popoldne. Vsebinsko in organizacijsko so se dijaki in mentorji pripravljali na to prireditve že od decembra ter v okviru »maratona« izvedli: ure kulture v vseh razrednih skupnostih, odprte dejavnosti sekcij in krožkov kulturnega društva ter se udeležili recitala sodobne slovenske poezije.

31 razrednih skupnostih so dijaki povsem samostojno izoblikovali ure kulture, na katerih so v obliki recitalov predstavili svoj izbor poezije, ki je segel od Prešerna in drugih slovenskih klasikov do predstavnikov povojnih literarnih generacij. Ob že uveljavljeni poeziji so predstavili tudi pravkar objavljene pesmi iz slovenskih literarnih revij in šolskih glasil ter svoje pesniške poskuse (nekateri razredi tudi v obli-

ki razrednih glasil). Recitacije so obogatili tudi z lastnimi glasbenimi prispevki, z majhnimi razstavami likovnih del in plesnimi improvizacijami na določeno temo, ali pa s popolnoma samostojnimi prispevki. Ponekod so z izbranimi glasbenimi posnetki spodbudili razprave o posameznih klasičnih umetnikih ali o najznačilnejših predstavnikih sodobne popularne glasbe pri nas in v svetu. Pogosta je bila tudi oblika kviza, kjer so preverjali poznavanje Josipa Murina in njegovega pesništva ter poznavanje splošne kulturne zgodovine. Nekaj razredov je posvetilo svoje zanimanje tudi manj znanim kulturam (Grčija, Turčija, Indija, Kitajska, Afrika), ali pa razpravljalo o kulturi v naši družbi in o vključevanju mladih v kulturna društva.

V osrednjem delu prazničnega dne so se s posebej pripravljenimi programi predstavile sekcije kulturnega društva. Gledališki in literarni krožek sta pripravila srečanja s pesnikom in študentom gledališke režije Vincom Moderndorferjem, Lutkovni krožek je obiskovalce seznanil s sistemom lutk in z animacijo ročnih in naglavnih lutk, vse so demonstrirali ob vaji za nastajajočo predstavo Krtačka Zobačka. Kro-

žek za izrazni ples je pripravil demonstracijo plesnih tehnik, osnov pantomime ter ogled filmanih dosežkov krožka. V okviru likovnega krožka so udeleženci priložnostno slikali v oljni tehniki, v glasbenem krožku so se predstavili manjše instrumentalne zasedbe, v pogovoru pa tudi pianistka Božena Hrup. Filmski krožek je pripravil po projekciji igranega srednjemetražnega filma Gimnazijka še pogovor z ustvarjalcem Stankom Jostom. Ob prazniku je izšla tudi posebna številka šolskega glasila Utrip, v kateri je zlasti zanimiva ocena dijaških proznih prispevkov v prejšnjih številkah izpod peresa Dimitrija Rupla.

Vsi dijaki so se tudi udeležili recitala sodobne slovenske poezije (izbrane pesmi Udoviča, Hofmana, Minatti, Zlobca, Koviča, Vegrijeve, Kocbeka, Dekleve), ki ga je pripravila priložnostno sestavljena skupina pod vodstvom mentorja kulturnega društva v nekoliko preurejeni telovadnici.

S. P.

GIMNAZIJA
CELJE

V sklopu proslav, ki so posvečene slovenskemu kulturnemu prazniku, je potekal tudi Kulturni maraton na celjski Gimnaziji, in sicer v četrtek, 8. 2. 79 od 7.30^h do 12^h. V teh dopoldanskih urah je delovala večina krožkov na šoli, to pa je tudi pomen imena – maraton.

V risalnici je potekal izbor najboljših proslav na šoli. Sodelovali so štirje razredi z najboljšimi proslavami (2. d, 2. c, 3. e, 3. c). Prostor je bil nabit poln s pričakovanjem. Pričelo se je s proslavo 2. d – Misterij žene. Na kratko so predstavili Zofko Kvedrovo, pomagali pa so si s preprostimi kulisami: belo pregrnjena miza s svečo, rjavkasto ozadje in stopnice. Komisija, ki jo je sestavljala nekaj profesorjev in dijakov, je kot najboljšo izbrala proslavo 3. e razreda, v kateri so predstavili lastno poezijo. Rahlo spremenjeno jo bodo postavili na gledališke deske.

DANES
LITERARNA
VEČERJA V
GLEDALIŠČU

Danes popoldne bo v Slovenskem ljudskem gledališču »literarna večerja« kot piše na vabilu, ki jo pripravlja Zveza kulturnih organizacij Celja, točneje odbor za literarno dejavnost. Poglejmo, kaj pišejo: »Sladokusce kulture na literarno večerjo vabimo. Predjed pripravijo nam celjski srednješolci Marjana Knez, Ivan Dobnik, Sonja Černak in Anita Čančala – pesnice svoje sveže. Poobede Milenko Strašek, Drago Medved in Vinko Moderndorfer, glavni obrok s kranjskega pripravila Drago Jančar. In tuptam, za osvežitev, glasbeniki glasbene šole se oglašijo. Dobrot naužijemo se v četrtek, 22. II. v gledališkem foyerju ob uri šestnajsti iz dežele celjske podhranjenost kulturna bežati že začena.«

Geografski krožek je priredil predavanja z naslovom Problem urbanističnega in regionalnega planiranja v celjski občini.

Lahko smo si ogledali razstavo fotografij in ročnih del.

Biološki in ekološki krožek sta pripravila predavanje na temo Vpliv detergentov na življenje v vodi, kar je prav gotovo aktualno.

Gimnazijski matematiki in fiziki so se pogovarjali o fiziki človeka.

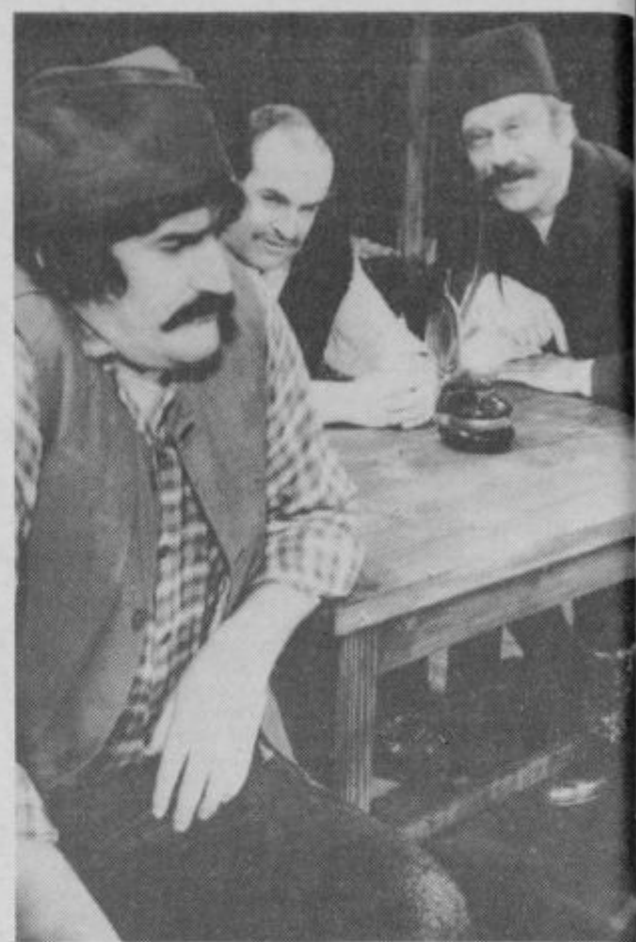
Najbolj prijetno pa je bilo verjetno pri planinskem krožku. Znan celjski alpinist Ciril Debeljak nas je z diapozitivi popeljal v planinski svet. Začelo se je z Okrešljem, ki pomeni začetek za celjske alpiniste, pa preko francoskih, švicarskih in italijanskih Alp do Himalaje.

»Glasbeno jutro«. Naslov zveni kar zapeljivo. Kmalu sem ugotovila, da bo tole glasbeno jutro postalo glasbeno dopoldne. Pri marksističnem krožku so za okroglo mizo govorili o terorizmu, neonacizmu in neofašizmu, ter skušali te pojme čimbolj osvetliti. Pristala sem tudi v razredu, kjer je bila na dnevnem redu kultura in to za 95 točk. Ne, niso se šli kakšnega kviza ali točkovanja. Šlo je za razpravo o verodostojnosti članka v Mladini, v katerem so skritizirali naše točkovanje proslav. Ugotovili smo, da neka nagrada za kulturno delo mora biti, na gimnaziji so to točke. Vendar pa sam sistem ni primeren. Tako so izbrali skupino petih ljudi, ki bo skušala to stvar spremeniti.

OZN je prikazal borbene pesmi sveta, umetnostno-zgodovinski krožek pa NOB v naši likovni umetnosti.

Pozornost gre odmeriti še okrogli mizi, za katero je potekal pogovor o odnosih med spoloma. Tovarišica od Rdečega križa nam je prikazala diapozitive in predavala na temo: zakon, delitev dela v zakonu, odnos do zakona... Stekla je tudi sročena debata med dijaki, kar kaže na to, da še nismo dovolj rešili tega vprašanja.

Ob koncu lahko brez nečimernosti rečemo, da je bil Maraton res maraton in pa želimo, da bi bilo tako tudi v prihodnje.

T. PODGORŠEK
M. TRATNIKJUTRI V GLEDALIŠČU »KAMEN
ZA POD GLAVO« V REŽIJI
FRANCIJA KRIŽAJA

Jutri, v petek, 23. februarja bo v SLG Celje že peta premiera letošnje sezone. V prevodu Bruna Hartmana in v režiji Francija Križaja bo prvič na Slovenskem uprizorjena drama Milice Novkovičeve »Kamen za pod glavo«, ki je prejela lanske letošnje Sterijino nagrado za tekst. Nastopili bodo Ljerk Belakova, Milada Kaležičeva, Marjanca Krošova, Jadranka Tomažičeva, Bruno Baranović, Peter Boštjančič, Pavle Jeršin, Sandi Krošl, Miro Podjed, Jože Pristov in Bogomir Veras.

Foto Viktor Berk

BARD IUKUNDUS
V LIKOVNEM SALONU

Včeraj so v Likovnem salonu v Celju odprli razstavo del akademskega slikarja Barda Iukundusa, o njegovem delu pa je govorila umetnostna zgodovinarica Marlen Premšak-Severjeva.

Bard Iukundus sodi med mlajšo generacijo slovenskih likovnih umetnikov, saj je končal akademijo leta 1973, v letih 1977/78 pa je nadaljeval študij na Académie des Beaux-Arts v Parizu. Eno njegovih zadnjih likovnih razstav je likovni kritik Janez Mesesnel imenoval kot »igrivo parafrazo klasike«. Z včerajšnjo razstavo, o kateri bomo obširneje pisali v prihodnji številki, smo se v Celju prvič srečali s slikarstvom Barda Iukundusa, ki danes nedvomno predstavlja kakovost, ki sodi v sam vrh likovne ustvarjalnosti pri nas. Ob razstavi je izšel tudi katalog, ki sta ga skupaj izdala Razstavni salon Rotovž Maribor in Likovni salon Celje.

D. M.

PREMIERA »METEŽA« NA POLZELI

Društvo prosvetnih delavcev Svobode Polzela je za ljubitelje dramske umetnosti pripravilo dramo Pera Budaka »Metež«, v priredbi Jake Jeršiča. Drama ima značaj ljudske povesti, pripoveduje pa o stiskah, v katere lahko pride ljudje prevelik pohlep po bogastvu. Zgodba se dogaja leta 1927. govori pa o Joletu, ki ga je tujina oropala zdravja in vsega imetja. Svoji revščini želi utesiti tako, da bi hčer Mašo poročil z bogatim sosedovim sinom. Mašina čustva so odločila drugače.

Premiera bo 24. februarja ob 19. uri v domu Svobode na Polzeli.

TONE TAVČAR

ALI JE RES OGLASNA
DESKA LAHKO OBRAZ
DEJAVNOSTI?

Pred nedavnim je bila razširjena seja kulturnega društva France Prešeren v Vojniku. Njena osrednja točka dnevnega reda je bilo sprejetje programa za delo v letošnjem letu. Poglejmo nekoliko podrobneje v jetra zapisnika, saj nam na zanimiv, predvsem pa dovolj jasn način razkriva miselne silnice, ki vodijo to društvo in potrjujejo tudi temu stanju adekvatne rezultate.

Iz zapisnika nikjer ni razvidno, za kakšen program dela gre. Nikjer ni navedeno v podrobnosti, kaj bo delal pevski zbor, kar dramska skupina in kaj druge sekcije, če jih društvo ima. Niti ni navedeno, kdo vse to vodi in kaj je bilo storjenega v preteklem letu.

Iz napisanih besed je razvidno, da še vedno obstajajo problemi s kulturnim domom, ki je dolga leta dajal zavetje kulturni dejavnosti v Vojniku, ki ni bila majhna po obsegu, niti skromna po dosežkih. Danes je ta dom problem številka ena, saj z leti zavlačevanja in notranje neenotnosti ni bil ustrezno obnovljen, čeprav je kulturna skupnost že pred mnogimi leti odrinila zanj določena sredstva in to niti ne majhna. Zdaj so ugotovili, da bi bilo vsako obnavljanje nesmiselno, ker je stavba prestara in se bo treba enostavno odločiti za nov kulturni dom.

Razširjene seje se ni udeležil noben »uradni« predstavnik krajevne skupnosti, saj so pričakovali, če že ne predsednika sveta ali skupščine, pa vsaj njuna podpredsednika. Najbrž bo v bodoče težko izpeljati zahtevno akcijo za gradnjo novega doma, če ne bodo sile v krajevni skupnosti strnjene, krepko in tehtno besedo pa bodo brez dvoma morale dati tudi krajevne družbenopolitične organizacije. Mislim pa, da brez temeljitega načrta dela, tudi kulturna skupnost ne bi smela sofinancirati tega objekta, doker ne bo povsem jasno, komu in kako bo služil.

Na omenjeni seji je bilo tudi predlagano, da bi več objavljali v bilten, na primer reportažo o dramski skupini, ki bi tako dobila točke in prišla v milost pri ZKPOS, saj se menda le tako pride do denarja! Naj povem članom kulturnega društva v Vojniku, da je Zveza kulturnih organizacij že pred leti opustila tisti svoj P iz naziva, da je videti, da bi za Vojnik lahko kar ostal! Pa tudi ZKO ne deli denarja po točkah in milosti, ampak po ustvarjalnih težnjah društvenih dejavnosti. Nerazumljiv je tudi ugovor na predlog, da bi o svojem delu informirali bilten stalnega seminarja ČSK v Celju in s tem seznanjali druge kulturne delavce o svojem delu...

Skratka, videti je, da bo treba znotraj kulturnega društva v Vojniku še marsikaj narediti, predvsem pa z vidika samoupravnih prosvetljenosti. Sicer ne bo društvene dejavnosti krepila le oglasna deska, za katero so vsi glasovali, saj bi jim menda dvignila ceno v družbenem vrednotenju dela. To pa je velika zmota, kajti oglasna deska je lahko le zadnje dejanje v manifestiranju neke dejavnosti, nikakor pa ne prvo, kakor je razvidno iz zapišane dokumenta, ki mu pravimo zapisnik.

DRAGO MEDVED

Bata Živojinović drugič v Celju

IGRALEC, KI JE IGRAL ČLOVEKA

ALI DEL ZGODBE NJEGOVEGA NAJNOVEJŠEGA FILMA

V mislih imam film Stoleta Jankovića Trenutek, ki smo ga videli pred nedavnim v Celju in se tako drugič neposredno srečali z jugoslovanskim filmskim igralcem Batom Živojinovićem, ki je v tem filmu v resnici ustvaril svojo največjo vlogo in to tudi sam priznava.

Bata je bil prvič v Celju kot naš gost v decembru 1974. leta, ko je igral v filmu Zdravka Velimirovića Derviš in smrt. Takrat se nam je prvič neposredno predstavil. Že prej smo ga v mislih imeli kot nekakšnega avanturista jugoslovanskega filma, kjer je bil pustolovec ali partizan v jurišu, manj priložnosti smo imeli, da bi ga videli v vlogah, kjer igra v »mirnejših« položajih, kjer mora mnogo povedati z malo teksta in tudi malo igre. To je zelo prepričljivo dokazal v svojem najnovejšem filmu Stoleta Jankovića Trenutek, kjer je zares igral človeka in ga tudi ustvaril. Mislim, da smo spoznali novo igralsko plat tega jugoslovanskega igralca, kjer mu po popularnosti v Jugoslaviji le malokdo seže do ramen. In omenjeni film je pomenil za Bato Živojinovića tudi jubilej, saj je zaradi njega stopil stotič pred filmsko kamero in obenem zabeležil tudi 25 let dela pri ustvarjanju jugoslovanskega filma.

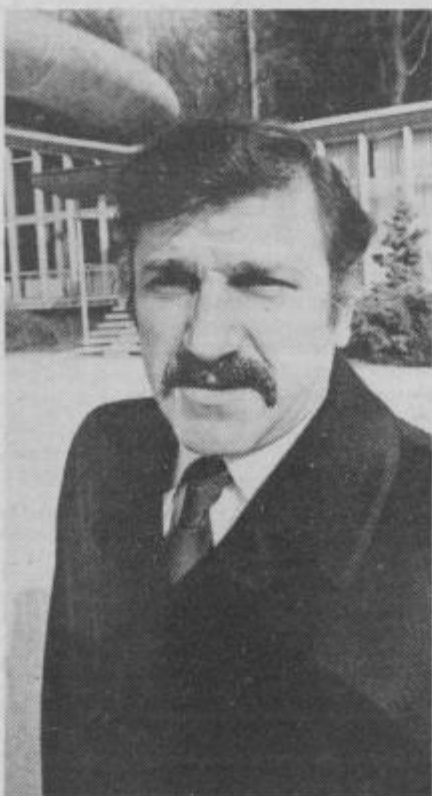
V ROJSTNEM SOPOTU TUDI DIREKTOR FILMSKEGA FESTIVALA

Zdaj je priložnost, da povemo, da je v Sopotu, kraju pod Kosmajem, nekaj deset kilometrov od Beograda, Bati stekla zibelka in to je danes kraj, kjer prirejajo že več let »Slobodarske svečanosti« v počastitev dneva borca in dneva vstaje srbskega naroda. Te svečanosti so razdeljene na več delov: v samem Sopotu je filmski festival domačih in tujih filmov, kjer imajo v sedmih dneh 27 premier, pa še retrospektive in filme za otroke. Sedem filmov je v konkurenci za nagrado, »kip svobode«, ki ga podeljujejo igralci in igralcu, ki se potem imenuje »Junak Kosmaja«. In direktor tega filmskega festivala je Bata Živojinović in se tudi zaradi tega rad odzove vabilom Tedna domačega filma, saj sta oba manifestaciji članici koordinacijskega odbora jugoslovanskih filmskih manifestacij. Tako je Bata Živojinović eden redkih filmskih igralcev, ki se tvorno vključuje v aktualna družbena dogajanja na področju širjenja filmske kulture. Povejmo še zanimivost, da v Sopotu sestavljajo žirijo za podeljevanje obeh nagrad sami narodni heroji iz vse Jugoslavije. Festival v Sopotu traja sedem let in je star toliko kot celjski Teden domačega filma. V okviru Slobodarskih svečanosti so še gledališke predstave v Mladenovcu in v Grocki glasbeni koncerti ter v Barajevu večeri poezije.

»PESMA SA KUMBARE«

To je naslov prvega Batinega filma, posnetega 1953. leta. Kumbara pomeni po turško top in ime samo pove, da gre torej za zgodovinski film. Pred svojim prvim igranim filmom pa je Bata igral tudi v mnogih kratkih filmih. Še prej pa je končal igralsko akademijo in delal pri znamenitem pedagogu Joci Kujundiću in sodi v tako imenovano prvo jugoslovansko »filmsko klaso«. Od tega razreda je namreč največ študentov igrilstva pristalo pred filmskimi kamerami za dalj časa.

Bata je igral sedem let na gledaliških odskih deskah in to po končani akademiji od leta 1953 do leta 1960, v »Beogradskom dramskom«, potem pa je šel v svobodni poklic filmskega igralca in ni več stopil na gledališke odrske deske. Videti je, da ga je za vedno pritegnilo grmenje filmske kamere. V slovenskem filmu smo ga videli pravzaprav zelo malo. Sam se z radostjo spominja snemanja Lažnikov z Majdo Potokarjevo, potem smo ga videli v Stigličevem filmu Poveš o dobrih ljudeh in to je bilo doslej edino njegovo delo pred slovenskimi filmskimi kamerami. Nekaj je delal tudi z Nemci in Italijani, pa se tega kaj nerad spominja, saj ima z njimi slabe izkušnje, najbolj pa sam s sabo, ker je v »špageti kavbojkah« izkusil tudi bedo in igralsko nekreativnost. Z več dobre volje se spominja snemanja Skupinskega portreta z gospo, ko je delal z Rommy Schneider, snemal je tudi z Bondarčukom, Burtonom in drugimi svetovnimi filmskimi zvezdami.

Bata Živojinović tokrat v Rogaški Slatini, kamor nas je povabil režiser Stole Janković, ki hodi v ta prijeten zdraviliški kraj že več kot dvajset let in ima v njem številne prijatelje.

Režiser Stole Janković, ki je tudi član predsedstva CK ZK Srbije, je velik Batin prijatelj. Če bi ga sodili po zunanjih znakih, sploh ni podoben režiserju, ker ne vpije, govori počasi in mirno, ne kadil, ne pije kave in alkohola, ter obžuje med in skuto.

Že pred petimi leti, ko sva se prvič pogovarjala v Celju, je dejal, da nerad dela za televizijo, a ne zaradi tega, ker bi bil z njo skregan, ampak meni, da prepogosto nastopanje na malem ekranu škoduje igralcu, ker ljudje preveč povzemajo nekatere klišejske situacije in enostavno igralca potem vidijo vedno v eni in isti podobi, kljub temu, da vloge menja in se med seboj razlikujejo. No, takšnega mnenja je še danes, sicer pa Bata pravi, da je igral že v tolikih filmih, da je tudi z njihovimi predvajanj po TV ekranu dovolj navzoč tudi v tem množičnem mediju, ki streže našim zahtevam in okusom kar doma v dnevni sobi. In Bata si je pridobil popularnost že s filmom in televizije niti ne potrebuje za vizo v našo podzavest.

ZELO KRITIČNO O FILMU

Ko sva se pogovarjala o odnosu filmske ustvarjalnosti v Jugoslaviji do igralcev ali obratno, je kritično pripomnil, da je po njegovem družba doslej v Jugoslaviji dala filmu več, kot je film sam dal tej družbi. Bata namreč meni, da delamo tudi takšne filme, ki bi jih mnogo med njimi morali »filmariji« sami financirati. Je mnenja, da v jugoslovanskem filmu nismo dosegli tiste ravni, kot jo imajo na primer druge umetniške zvrsti kot literatura, slikarstvo, kiparstvo in glasba. Nimamo »kapitalnega« dela na filmskem platnu. O filmski politiki pa je mnenja, da smo premalo složni in da nimamo skupnih stališč. Bolj bi bilo treba upoštevati izrazito mlado filmsko občinstvo v Jugoslaviji, bolj pa bi morali

biti igralci sami strpni med seboj. V mislih je imel predvsem mlajšo in nekoliko starejšo generacijo.

OB PRAŠKI TUDI NIŠKA IN NOVOSADSKA ŠOLA

Ko je nanesla beseda o pravem valu mladih jugoslovanskih režiserjev tako imenovane praške šole (Karanoviću, Markoviću, Karaklajiću, Zafranoviću in še kom) je Bata dejal, da to ni nič posebnega in da praktično praška šola ne obstaja. Je potemtakem tudi niška in novosadska šola, kjer so ti ljudje, preden so šli v Prago in neposredno po njej delali kratke filme na velikem platnu in predvsem na televiziji. Ko bi na primer dala ljubljanska akademija določeno število filmskih režiserjev, pa če bi bila slovenska filmska proizvodnja dovolj močna, da bi v dveh letih naredila osem do deset filmov s temi režiserji, bi gledalci takoj krstili ljubljansko šolo...

PROFESIONALEC OD GLAVE DO PETE

Bata je resen poslovnež kot igralec v vsakdanjih stikih z mnogimi ljudmi, ki jih srečuje. Dela mu ne manjka, samo za letos ima v Jugoslaviji 15 ponudb, da bi stopil pred filmsko kamero. Sicer pa je razigran, dovteten za dobro šalo, tudi sam jih dobro stresa. Veliko bere, ima družino in pred časom so razširili po pomoti vest, da se je smrtno ponesrečil v prometni nesreči... Če dodam k temu pisanju malo ničernosti, naj povem, da zna biti Bata korektno zadržan, tudi ljubezniv, ne mara preveč kave in le redkokdaj seže po alkoholu. Sploh ni z njim »nobenega dela«, kadar pride v Celje. In vedno bo ostal naš dragi gost. Pa ne zaradi zahtevnosti ali nezahtevnosti, ampak zaradi tega, ker je njegovo ime trdno in tvorno povezano s specifičnim razvojem jugoslovanskega filma. Ker ga vidimo v vseh filmskih zvrsteh in v zadnjih letih vedno bolj opozarja na svoje igralske možnosti, ki se razvijajo tudi na osnovi dolgoletne izkušnje. Ta je bila najbolj nedvoumno potrjena v njegovem zadnjem filmu Trenutek, ki je v bistvu film »enega igralca«, kjer lahko pokaže ves svoj sijaj, a v istem hipu tudi ne more skriti najmanjše napake. Ta film sta delala dva velika prijatelja: Bata kot igralec in Stole Janković kot režiser, ki je vedel, komu bo zaupal glavno vlogo. Zanimivo je bilo to, da sta se vse dogovorila pred samim snemanjem, in da pred kamero nista spregovorila kaj prida besed.

In tak je Bata v vsem svojem bistvu: ni gostobesednež, ampak je mož akcije, igranja, gibanja. V filmu Trenutek smo spoznali, da se zna igralsko gibati tudi »znotraj sebe« in ne samo navzven v konvencionalnem »fizisu«. To dragoceno spoznanje za njega in občinstvo si delimo do našega naslednjega snidenja.

BESEDILO IN SLIKI:
DRAGO MEDVED

NALOŽBE SIS V ŽALSKI OBČINI

ZA NOVE OBJEKTE

Prebolčani bodo končno dobili otroški vrtec

Na področju otroškega varstva niso lani zgradili v žalski občini niti enega objekta. Letos bo, kot kaže, precej bolje. V Petrovčah bodo adaptirali osnovno šolo, v Libojah zgradili zdravstveno postajo, na Vranskem pa šele prihodnje leto. Pomeni množica novih objektov povečanje prispevnih stopenj? Naraščanje družbenega proizvoda - vzrok za optimizem.

Sedemnajst milijonov dinarjev bo potrebno za dograditev šole v Petrovčah, vendar to ni edina naložba, ki jo bo financirala skupnost za izobraževanje. Treba je omeniti še soudeležbo pri gradnji večnamenskega objekta na Gomilskem, pionirskega letovišča v Izoli in pedagoškega šolskega centra v Celju. Gre za skupno vsoto 1,25 milijona dinarjev. Pozabiti pa ne gre tudi dokončanje prizidka k osnovni šoli v Preboldu in priprave dokumentacije za prizidek k osnovni šoli na Polzeli. Za potrebe otroškega varstva

niso lani v žalski občini zgradili nobenega objekta. Nekoč bolje bo menda letos, ko načrtujejo izgradnjo montažnega vrtca v Levcu z dvema igralnicama, vrtec v Preboldu za 140 otrok in izgradnjo vrtca v Zabukovici z dvema igralnicama, ki bosta v novem stanovanjskem bloku. K vsemu temu je treba dodati še potrebno opremo.

Zdravstvena skupnost načrtuje izgradnjo stanovanjske postaje v Libojah, ki naj bi bila v sklopu stanovanjskega bloka, veljala pa bi 3,7 milijona dinarjev. Letos bodo pričeli tudi s pripravami na izgradnjo zdravstvene postaje na Vranskem, vrednost te naložbe pa bo po sedanjih predvidevanjih 17 milijonov dinarjev.

V okviru skupnosti socialnega skrbstva načrtujejo adaptacijo doma upokojevc na Polzeli, sofinanciranje izgradnje invalidskih delavnic v Celju in pionirskega letovišča v Izoli. Če bo vse po sreči, bo kulturna skupnost že v tem letu pričela s

pripravljalnimi deli za gradnjo kulturnega doma v Žalcu, soudeležena pa bo tudi pri financiranju večnamenskega doma na Gomilskem. Občinska telesnokulturna skupnostbo soudeležena pri gradnji športno rekreacijskih objektov v Braslovčah, Pirešici, Galiciji, Gomilskem, Polzeli, Sempetru, Preboldu, Grižah in Gotovljah ter gradnji pokritega kopališča v Žalcu. Vse skupaj bo veljalo 5,7 milijona dinarjev.

Ob vsem tem je seveda treba misliti tudi na vzdrževanje novih objektov, pridobivanje novih kadrov, obračunavanje amortizacij in anuitet, kar v končni fazi pomeni večje denarne zahtevke posameznih SIS in s tem tudi večje prispevne stopnje. Dolež so v Žalcu uspeli obdržati skupno porabo v dogovorjenih okvirih, predvsem zato, ker je družbeni proizvod hitreje naraščal kot sredstva za zadovoljevanje potreb v okviru skupne porabe. Bo tudi naprej tako?

JANEZ VEDENIK

RADEČANKA SE BLIŽA STOTIM

Pred dnevi smo obiskali na njenem domu najstarejšo Radečanko Julijano Stefančič, ki je dopolnila 98 let.

Sprejela nas je živahna in nasmejana. Prisluhnila je našemu pogovoru in se živo zanimala za vse kar je novega v Radečah in tudi v svetu.

Njena življenjska pot je bila težka, saj je postala vdova s šestimi otroki. Vse življenje je živel le za svoje otroke in jih vzgojila v zavedne državljane.

Danes preživlja jesen svojega življenja skupaj z dvema hčerka.

Iskreno smo ji čestitali v imenu Krajevne organizacije SZDL in vseh Radečanov z željo, da bi nam še dolgo ostala zdrava in čila.

IVICA OBRAN

IVAN LAH

Za svojo šestdesetletnico 1972. leta je imel Ivan Lah za seboj že petdeset let organiziranega petja.

Začel je kot šolar v šolskem zboru Vekoslava Gobca 1922. leta. Tu spodbujen in vzgojen je kot delavec v trgovini nadaljeval, kje druge kot v delavskem pevskem zboru Svoboda 1929. leta, po njenem razpustu pa v Zari. Ko pa je sskel vojaško suknjo, ga je njegov zlahtni bas privedel v Celjski oktet do 1941. leta pod vodstvom skladatelja Avgusta Cerarja.

Vojna vihra mu je k sreči prizanek, osvoboditev pa ga je zopet privedla v pevske vrste, in ne po naključju je bil 1949. leta med prvo devetnajstoročico, ki je oblikovala Komorni moški zbor. V letih 1962. do 1966. je bil ob številnih družbenih zadolžitvah v stroki, v trgovskem šolstvu pa v sindikatih (dolga leta je bil predsednik Okrajnega odbora sindikata trgovskih delavcev) in drugje, tudi njegov prizadeven predsednik. Ves čas, okroglih petindvajset let, pa je bil v Komornem zboru požrtvovalen pevec, basist-solist.

Ej, kolikokrat bi se zapeli tisto partizansko, z njegovim solom, »Fantje, kam bi zdaj hodili,« če bi ga bolezen ne odtegnila poklicu in zboru!

Za zborovo petindvajsetletnico smo mu, v siju slavnostne svečave, še komaj utegnili pripeti značko častnega članstva, potem pa je upešal, dokler ga ni 14. t. m. smrt za vedno iztrgala družini in prijateljem iz poklica in pevske vrste.

Izostalo bo eno vabilo na bližnjo proslavo tridesetletnice Komornega moškega zbora, ki ga je s pesmijo in delom sooblikoval pokojni Ivan Lah, ostal pa bo lep in topel spomin nanj, na blagega tovariša, delavca in občana.

GUSTAV GROBELNIK

ŠENTJUR

NAČRTNO V RAZVOJ

Mnogo naložb tudi letos

Vsi zbori občinske skupščine so že razpravljali o osnutku razvojne resolucije šentjurske občine, povzetki njenih bistvenih razvojnih postavk so bili objavljeni že konec januarja v šentjurskem glasilu Utrip in tudi krajevne skupnosti niso stale doslej ob strani z razpravo o temeljnem dokumentu razvoja občine, ki se vedno sodi v slovenskem merilu med nerazvite. Možnosti za javno razpravo je torej dovolj, pogledimo nekatere najvažnejše naloge, ki čakajo delovne ljudi in občane šentjurske občine v letošnjem letu:

Najprej je omembe vredno to, da nameravajo letos povečati družbeni proizvod za 10 do 15 odstotkov. Seveda tega ne bo moč doseči brez večje storilnosti in povečanja izvoza. Zato predvidevajo porast proizvodnje v industriji za 11 odstotkov, s tem, da bi tudi za 6 odstotkov povečali intenzivnost zaposlovanja, prav tak odstotek pa vidijo tudi v povečanju izvoza, medtem ko resolucija ponuja predlog, naj bi osebni dohodki porasli za 3%.

Ze v naslovu je bilo omejeno, da bodo letos posvečali precejšnjo pozornost naložbam in to na različnih področjih. Tako namerava graditi Toper nov objekt za izdelavo plastike, Kmetijski kombinat bo gradil dve trgovini in sicer v Pešnici in na Prevorju. Alpos namerava graditi industrijski tir, opravi rekonstrukcijo lakirnice in dograditi skladišče gotovih izdelkov, obnovili in dogradili naj bi tudi klavnico, ter zgradili delavnice za servisna opravila kmetijske mehanizacije, POZD Kumperger pa bi gradil svoje proizvodne prostore, medtem, ko bi Bohor rekonstruiral furnirnico, itd.

Nemalo naložb je načrtovanih tudi v komunalno dejavnost, pri čemer je povsem odveč poudarek, da prednjačijo potrebe za sanacijo in ra-

zvoj obstoječega stanja cest. Tako bi modernizirali cesto od Slivnice do Prevorja, ki je delno že asfaltirana in pomeni ključno povezavo s Kozjanskim, ter modernizacija ceste Šentjur-Planina, ki je tudi že precej urejena, ostali so le najbolj občutljivi in neprijetni klanci. Zgradili naj bi cesto iz Grobelnega preko Loke v Sodno vas, na vrsto pa naj bi končno prišla tudi cesta Šentjur-Rogaška Slatina in gradnja avtobusne postaje.

Šentjur naj bi dobil tudi novo telefonsko omrežje, v Pešnici bi gradili 45-stanovanjski blok, trafopostaje pa bi dobile vasi Bezovje, Sibenik, Črnolica, Dobje, Kladje in Ponikva (Tičevo). V načrtu je tudi poslovno stanovanjska stavba, ki je v bistvu

že v gradnji, kot tudi motel in blagovnica v Šentjurju, izvedli pa bi tudi melioracijo doline od Lokarij do hitre ceste Hoče-Arja vas. O načrtih v šolstvu, bomo poročali posebej, ker so dovolj obširni in predstavljajo poglavje zase, saj pomenijo resnično načrtno razvijanje prostorskih možnosti za ustvarjanje pogojev vsebinske krepitve razvoja šolstva v šentjurski občini.

Nalog torej ne manjka, našli smo le nekatere poglavitne, ob njih pa se seveda nabere v vsakdanjem delovniku tudi pomembno število manjših, ki predstavljajo skupaj celoto naporov v proizvodnem, samoupravnem in družbenopolitičnem delu vseh občanov.

DRAGO MEDVED

KARLO KULJATI

V ponedeljek popoldne so na pokopališču v Brežicah položili k zadnjemu počitku Karla Kuljati (73 let), višjega športnega trenerja v pokojju, ki si je s svojim dvajsetletnim delom v Celju navzlic temu, da ni imel idealnih pogojev za razširitev in okrepitev boksarskega športa, pridobil velik ugled in veliko prijateljev.

Postal je del športnega življenja v mestu ob Savinji, čeprav se je njegova pot amaterskega in profesionalnega boksarja pričela pred vojno v Italiji, kjer je bil tudi nekaj let državni prvak v polvelterski kategoriji. Prva leta po vojni je preživel v Novem Sadu. Tu je vzgojil več boksarskih prvakov in reprezentativcev.

Čeprav se je predal borilnemu športu, je bil človek mehkega srca, razumevajoč, prijeten. MB

CELJE

ŠESTDESET BISERNIH

Biserna poroka Franca in Marije Dolinšek

»Lepo bo danes, kot je bilo pred šestdesetimi leti,« je dobro razpoložen poudaril biserni ženin.

In ona? Samo prijeten nasmeš in potrditev moževih besed.

Naključje je hotelo, da sta biserni da izrekla na isti dan, kot sta s to besedico pred šestimi desetletji potrdila

zvestobo, ljubezen in spoštovanje. Sedemnajstega februarja. Prvič, 1919. leta na Vranskem, in zdaj drugič v celjski poročni dvorani.

Bilo je slavnostno in prijetno hkrati. Okoli Franca (85 let) in Marije (84 let) vsi njuni. Od štirih sinov še dva z družinama, otroki. Tudi sedem vnukov in trije pravnuki.

Ni jima bilo lahko. Vzela sta se v letu po prvi svetovni vojni. Kot vojak je prehodil Rusijo in Karpate, Tirole in Doberdob... Pridružil se je tudi borcem - prostovoljcem za severno mejo. Koliko bojev. In potem dvaindvajset let globoko pod zemljo. Kot rudar v trboveljskem rudniku.

Nekaj let pred drugo svetovno vojno sta prišla v Celje in se oba zaposlila.

V spominih ni izostala še ugotovitev, da je šestdeset let tudi med gasilci. Je član prostovoljnega gasilskega društva v Škofji vasi. Ko so se lani na tekmovanju v Storah zbrali gasilci-veterani, je zmagal.

Da bi bilo tako še veliko let. Zlasti zdravih!

Tekst: M. BOŽIČ
Foto: T. TAVČAR

Vse se je pričelo popolnoma slučajno, ko je naša likovna pedagoginja Neli Kač dobila v roke razpis za Shankarjevo mednarodno otroško tekmovanje – SHANKAR'S INTERNATIONAL CHILDREN'S COMPETITION. Razpis je prišel iz Indije in je vabil vse mlade likovnike in literate do 16. leta, da se ga udeležijo. Pričelo se je trdo delo, saj je bil takrat čas naš najhujši sovražnik, ker je bil rok že pred vrati. Tako smo v dobrem tednu dokončali likovne izdelke na narodno tematiko. Ducat teh smo poslali v Indijo in vsi kmalu izgubili upanje za nagrade, saj so se meseci vrstili, iz Indije pa ni bilo nobenega sporočila. Ovojnica pisma, ki smo ga prejeli koncem oktobra 1978 nam je povedala vsaj to, da so izdelki prišli do Indije.

A še več. Vsebinska pisma so izpovedala tihe želje vseh nas sodelujočih, ki so tlele v nas že od novembra 1977. leta, ter se izpolnile šele čez leto. Dalmijana Skoporec, danes dijakinja I. letnika celjske Gimnazije, takrat pa osmošolka I. celjske čete, je s svojim izdelkom »Vinski kleti« prešla srebrno medaljo. Mateja Verstovšek, tudi osmošolka I. celjske čete in danes dijakinja I. letnika celjske Gimnazije, isto tudi jaz, Simona Zatler, sva prejeli nagradi za likovni deli »Kmečka svatba« – Mateja in »Kurentovanje« – Simona. Veselje je bilo na višku. Tri učence iste šole smo dobile nagrado iz Indije. Naša likovna pedagoginja je imela srečno roko pri izbiri teme, ko nam je svetovala narodno tematiko. Po vsej verjetnosti so žirijo navdušile naše žive barve in izpovedni značaj izdelkov: v pismu pa so nas prireditelji povabili tudi na podelitev nagrad, ki je bila 20. januarja letos.

Iz Beograda smo odleteli z letalom v Kuwait, deželo puščavskega peska in bogatih vrelcev črnega zlata.

Naslednji dan pa smo ob 12. uri po lokalnem času prispeli v New Delhi. Pristali smo v deželi, ki smo jo želeli obiskati že od oktobra, tisti trenutek pa se nam je velik ud uresničil. Stopili smo na tla dežele, ki pozna bogastvo in revščino, deželo pisanih sarijev in pik. Stopili smo v deželo belih dhotijev in živobarvnih turbanov. Na letališču nas je sprejelo toplo sonce, ter še toplejši obrazi Indijcev. Resnično so Indijci naredili na nas poseben vtis. Niso se nam zdeli tako skrivnostni, kot smo si poprej mislili. Njihovi obrazi so bili prijazni, oči, črne kot oglje, so bile zgovorne in gostoljubne, obrazi so bili rahlo temnejši in zasenčeni okoli nosu, ust in oči. Lase so imeli črne in tako pri ženskah, kot tudi pri moških skrbno počesane in urejene.

Na letališču nas je pričakala Sonja Čujović, kulturni ataše naše ambasade. Poleg nje pa tudi Yumuna Shankar, hčerka organizatorja, ki skrbi izključno za ceremonial in za organizacijo podelitve, ter seveda tekmovanje. Nastanili smo se na ambasadi in se seznanili z našima gostitelji, z ambasadorjem Andelkom Blaževićem in njegovo ženo. V resnično lepi ambasadi, v lepem okolju bogatejše newdelhijske četrti, smo se počutili res udobno. Niti pomislili nismo, da bomo lahko živeli v tako urejenem okolju, saj smo imeli v predstavi drugačno Indijo.

Naslednje jutro so organizatorji prišli po nas in nas odpeljali do Shankarjevih pisarn in muzeja, ki je bil v isti stavbi. Shankar je na Bahadur Streetu 4 ustanovil dobrodelno humano ustanovo, namenjeno otrokom. V tej hiši tiskajo knjige za otroke in časopis CHILDREN'S WORLD. V hiši je tudi čitalnica in knjižnica, namenjena otrokom. Gospod Shankar je ustanovil tudi muzej luk – SHANKAR'S DOOLS MUSEUM, v katerem je zbranih 5000 luk iz vsega sveta. Med njimi je tudi 11 jugoslovanskih, ki so darilo predsednika Tita. Nad vhodom zgradbe so se čez celo dolžino poslopja razprostirali mozaiki, ki so povzeli otroških del iz vsega sveta. Po stopnišču smo se podali v notranjost zgradbe. Najprej so nas odpeljali v knjižnico in čitalnico. K nam je pristopil mož starejših let, precej droban in majhne rasti ter nas s smejočim obrazom pozdravil. Lase so mu bili svileni in sivi, kretnje rok pa mehke in čuteče. V tem človeku si ne bi mogla predstavljati nikogar drugega kot Shankarja. Ta toplina, ki je vela iz njega, je izdajala njegovo človeško delo za otroke in starejše ljudi. Prijetno smo se pogovarjali z njim, ko nam je razkazoval knjižnico. Videli smo knjige, ki jih je Shankar napisal in tudi ilustriral za otroke. Kasneje je le še pisal. Vendar je poskrbel še za starejše in jim namenil humorističen list, ki ga je sam opremil in ilustriral. Celotna njegova družina je krenila po njegovi poti. Jumuna, hči, skrbi za vsakoletno tekmovanje likovnikov in literatov, Mani, tudi hči, dela v knjižnici, medtem ko sin Robbi opravlja delo v tiskarni, ki je v kletnih prostorih zgradbe.

Celjski dijaki v Indiji:

SHANKARJEVI GOSTJE

INDIJA JE DEŽELA NASPROTIJ – BOGASTVA IN REVŠČINE

V knjižnici smo se srečali še z dvema Jugoslovankama, ki sta prišli na podelitev iz Tuzle. Gordana Berić je prejela nagrado za pesem »Uspomena«, spremljala pa jo je likovna pedagoginja Subhija Salesković, ki je prevedla to pesem v angleški jezik. Ob angleškem čaju smo si ogledali 29. številko SHANKAR'S CHILDREN'S ART NUMBER, ki so jo že natisnili z vsemi izdelki in prispevki nagrajenih. Medve z Matejo sva odkrili svoji fotografiji in likovna izdelka, Dalmijanega pa ni bilo, ker ni poslala fotografije. V posebni izdaji časopisa, ki je bil namenjen nagrajenim, sem si ogledala imena vseh nagrajenih Jugoslovancev. Ob prebiranju teh imen mi je dihal nena doma zastonj. Osmo po vrsti je bilo napisano ime Tanje Janžek, učenke naše osnovne šole. Ona naj bi torej bila četrta nagrajenka naše šole in druga, ki so ji organizatorji dodelili srebrno medaljo. Bili smo veseli in žalostni obenem, saj nas o tej nagradi organizatorji niso obvestili. Tanja je bila tako prikrajšana za vsa naša doživljanja v Indiji.

Iz knjižnice smo odšli v muzej lutk, nato pa so nas organizatorji odpeljali v stari Delhi. Sele tu smo počasi pričeli dobivati vtis o Indiji, o kateri smo brali in slišali. O Indiji, ki smo jo pričakovali. Stare hiše in revni ljudje po cestah so dajali kar boren vtis. Ulica je bila široka, pa vendar nabito polna ljudi, ki so bili revno oblečeni in umazani.

Za nami je svojo majhno ročico stegoval deček, star kakšnih 10 let. Bil je vsiljiv, a vendar smo se ravnali po navetu, da je v Indiji bolje nikomur ničesar dati. Le s težavo smo prečkali cesto in se napotili do avtomobilov. Na drugi strani ceste smo zopet opazovali revno četrto, ki je nevede dajala globoke vtise v nas. Starček, malo oblečen, je sedel na pločniku in izvajal iz drobne piščalke nežne glasove, da bi tako dobil nekaj rupij, ki jih je potreboval za svoj obrok.

Naslednji dan je bila sobota, 20. januarja, dan podelitve nagrad. Vsi smo ga že težko pričakovali. Sobotni dopoldan smo izkoristili za ogled znamenitosti. Obiskali smo Kotbou minaret ali Kotboc stolp, ki ga je zgradil maharadža Prithvi Raj. Videli smo tudi verigo palač iz 16. stoletja, ki so bile last dinastije Humaynnov in grobnice dinastije Lody. Grobnice še danes obkroža zelenje in voda, kot v času vladanja. Dopoldne je minilo, kot bi bilo za polovico krajše. Vrnili smo se na ambasado, da bi se pripravili za sprejem v avditoriju.

Ob 15. uri so nas odpeljali v dvorano

Mavalankar avditorium, kjer je potekala podelitev. Dvorana je bila izredno velika, občinstvo je sedelo v treh širokih vrstah, ena cela vrsta pa je bila namenjena nagrajencem. Za nas so imeli pripravljeno prvo vrsto. Poleg nas treh so tam sedeli še Gordana Berić iz Tuzle, Maheshwari Sharma iz Nepala, Tung Yu Peng iz Malezije in Siddarth iz Indije. Po kratkem čakanju je v dvorano stopil predsednik vlade Desai. Otroci so mu pripravili prisrčen pozdrav in program, v katerem so predstavili Shankarja, duhovnega očeta vseh 150.000 otrok, ki so poslali svoja likovna in literarna dela na tekmovanje leta 1977. Zadnja izmed nastopajočih je pozdravila nas Jugoslovane in Malezijo, ter podala karakteristične številke tekmovanja.

V letu 1977 so svoja dela poslali na Shankarjevo razstavo otroci iz 97 držav, skupaj pa 150.000 izdelkov. Nekatere države so bile daleč pred drugimi po številu nagrad. Poljska je na primer prejela 44 nagrad, Sovjetska zveza 36, Zahodna Nemčija 35, itd. Organizatorji so nagradili 19 učencev iz Jugoslavije in od tega kar 8 iz Slovenije. Indijski otroci izven Delhija so prejeli 132 nagrad, samo mesto Delhi pa 24. Najvišjo nagrado, zlato medaljo indijskega predsednika, je prejela petnajstletna Claudia Magdalena Kalos iz Argentine. Zlato medaljo indijskega podpredsednika pa Siddarth Kishore Dev Verma.

Na prireditvi so nas organizatorji pozvali, da sprejmemo nagrade iz rok predsednika Desaija. Prva je prejela Nehrujevo medaljo Peng iz Malezije, nato pa smo se na oder zvrstili me. Prva od nas treh sem stopila po mehkih preprogah, ki so pokrivalo oder, do predsednika. Srce mi je močno razbijalo, saj sem prvič stala pred predsednikom kakšne države. Z njegovo tradicionalno nošo se mi je za vedno vtisnil v spomin. Ko sem stopila do njega in se mu narahlo priklonila, mi je okrog vratu obesil dišeč venec iz sandalovine. V roke mi je dal knjigo in majhen zavitek, v katerem je bila lepa zlata medalja. Na medalji piše: »Podeljeno Zlati Simoni 1977. leta.« Drugo stran pa krasijo prijetni otroški obrázky. Knjigi je bila priložena še pisrna nagrada. Prav takšna darila so prejeli vsi ostali. Za mano je prejela nagrado še Mateja in nato Dalmijana, ki je prejela eno izmed 12 srebrnih medalj, ki so jih podelili Jugoslovonom. Slovesnost je bila zaključena, ko je Desai razdelil nagrade v velikih zavitkih vsem ambasadorjem dežel.

V nedeljo, dan po podelitvi nagrad, smo si ogledali še muzej delhijskih znamenitosti. Džamijo Red Fortu in mašejo Džama Masdzi.

Popoldne pa smo spet odšli na Bahadu Street, kjer smo imeli čajanko v prostorih organizatorjeve knjižnice. Postregli so nam z njihovimi dobrotami in seveda s čajem, ter coca-colo. Vse je bilo skrbno pripravljeno. Po tej obilni malici smo morali vsi prisotni zapeti neko pesem. Najprej je zbrala pogum učiteljica iz Tuzle in zapela Bilečanko, ter požela velik aplavz. Nato smo se opogumile me tri Celjanke skupaj z učiteljico Neli. V zboru smo zapele pesem Lepo je v naši domovini biti mlad.

Na čajanki smo izmenjali tudi naslove, me pa smo še podelile značke celjskih tovarn in nekaj nalepk ter robčkov.

Za ponedeljek smo načrtovali izlet v Jaipur, vendar smo se mu morale odpovedati, saj nas je predsednik Indije Redi Sanjiva povabil na čaj v svojo palačo – Raštapati Bavan. Veseli povabila smo se vsi Jugoslovani, Malezija z očetom ter Shanker in Yamuna napotili v palačo. Po velikem peščenem dvorišču, ki ga je krasil vodnjak z dvema kobrama, smo se pripeljali do vhodnih vrat. Tam so stali uslužbenci in stražarji, oblečeni v rdeče suknjiče in bele hlače, ki so segale do kolen. Na glavi so imeli na poseben način zviti dolg bel šal v obliki petelinove krone. Po širokem hodniku so nas popeljali v veliko sprejemno sobo. Odložili smo stvari in stopili pred vrata, skozi katera je čez nekaj trenutkov stopil predsednik Reddi.

Kmalu smo z zadovoljstvom ugotovili, da je predsednik prijeten sogovornik. Povedal je, da je bil že dvakrat v Jugoslaviji, v Beogradu in v lepem mestu ob morju, ki je bilo obdano s trdnjavo, kot nam je dejal. Takoj smo vedeli, da gre za Dubrovnik. S predsednikom smo se tudi slikali, nato pa so nam razkazali palačo. Pokazali so nam nekatere od 336 soban ter 4 stoletja starega Budo v dvorani, kjer podeljujejo odlikovanja. Zadnja sobana, ki smo si jo ogledali, je bila največja – Ašoka Hall, ki je bila vsa prekrita s preprogami in po stropu obložena s poslikanimi kameljimi kožami. Polni vtisov smo zapustili palačo, v kateri je za 100 milj hodnikov in ki jo vzdržuje 3000 zaposlenih. Zakorakali smo med vrtove, ki skupaj merijo 500 arov. Hodili smo med lepo urejenimi gredami in fontanami, tako značilnimi za mogulske vrtove.

Polni razburljivih vtisov tega dne smo odšli zvečer na večerjo k Shankarju. Vsa družina se je zbrala v dnevni sobi, kjer smo kmalu prijetno kramljali. Grizljali smo doma narejen čips in na soncu pečene banane, ki so imele podoben okus kot naše bučke. Sedeli smo v krogu okoli nizke okrogle mize. Aleka in Robbi sta nam zapela angleško izvedbo Sive poti Aleksandra Mežka, nato pa smo skupaj zapeli še nekaj pesmi. Po obilni večerji nam je gospod Shankar pripravil še prijetno presenečenje. Vsako izmed nas 9 je obdaril z njihovim tradicionalnim, z zlato nitjo vezanim šalom, našega ravnatelja in Malezija pa z enkratnimi indijskimi kravatami. Da pa je bila mera še polna, sta naši pedagoginji dobili Shankarjevo lutko v narodni noši.

Obisk pri Shankarjevi družini je bil nepozaben.

Zadnje dni smo se spet podali v lov za indijskimi lepotami. Prepričana sem, da smo si ogledali tudi najlepšo med njimi. Taj Mahal in Red Fort v Agri.

A posloviti smo se morali. Zapustili smo lepo deželo, ki smo jo odkrivali, kot bi brali knjigo. Poslovili smo se od dežele Suttjeev, Purdahov, bogatih maharadž in revnih peonov. Srečno smo poleтели proti domu.

SIMONA ZATLER

Dalmijana Skoporec, pedagog Neli Kač, Mateja Verstovšek, Simona Zatler ter ravnatelj osnovne šole I. celjske čete Pavel Bukovac na obisku pri Shankarju. Levo ob Shankarju je tudi gostja iz Tuzle.

PRATNEKERJEVIH 50 SKUPNIH LET

SREČNA NA HRIBU

Pozimi je dolgčas, pravita

«Teško, zelo težko je bilo,» mi je začela pripovedovati o svojem življenju Pratnekerjeva mama iz Celja, ki s svojim možem Alojzom živi že petdeset let v zakonski skupnosti.

Ni jima bilo z rožicami postlano, a vendarle sta preživela vse viharje predvojnih kriz, revolucije in graditve nove Jugoslavije. Stiska ju je kot ladja premetavala zdaj sem, zdaj tja. Da bi čimbolje zaslužila za kruh svojih otrok, sta se selila iz Bosne v Slovenijo, pa spet v Bosno in nazaj v Slovenijo. Po vojni sta se končno naselila v Celju.

«Spoznala sva se v Bosni, v kraju Sjetlina,» pripoveduje mama Cveta. «Tam sem jaz živela pri svoji teti, Lojz

pa je prišel v Bosno po večji zaslužek. Spoznala sva se in leta 1929 tudi poročila. Bilo je hudo, saj so bili tisti časi nesrečni časi kriz in brezposelnosti. Z možem sva garala vse dni, da sva zaslužila kaj malega za pod zob. A ni in ni šlo. Preselili smo se v Slovenijo, na Koroško. Tudi tam nismo mogli dostojno živeti. Šli smo nazaj v Bosno, kjer smo ostali do vojne. Alojza so okupatorji pregnali, mene pa zaprli. Šele ob koncu vojne sva se z možem znova našla in se naselila v Celju.»

Pratnekerjeva živi v mali, a lični hišici na Jožefovem hribu. Obiskujejo ju otroci in vnuki in pravnuki. Mama Cveta pravi, da je najbolj srečna, ko je z otroki. «Tako dobri so in zelo jih imam rada,» pravi. Pozimi jima je z

očetom Lojzom malce dolgčas, saj sta večinoma doma. Oče je bolehen, 83 let ima že, pa sta zato večinoma doma. Poleti pa je lepše, ko sta po vse dni zunaj na vrtu. Tam ima Pratnekerjeva mama svoj mali raj. Okopava, zaliva, neguje svoj skromni pridelek. A zanju je dovolj, pravi.

Skorajda sem se že poslovila od zlatoporočencev, ko mi je oče Alojz prinesel iz izbe zlato obrobljeno plaketo. Priznanje borcu prstovoljcu za severno mejo v letih 1918–1919. Ponosno jo je gledal in stiskal k sebi.

Odšla sem. Ostala sta tam na hribčku. Nasmejana in zadovoljna, pa čeprav ovita v vsakdanjost petdesetletnega skupnega življenja.

DAMJANA STAMEJČIČ

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja KONUS TOZD BLAGOVNA HIŠA CELJE s prodajalnami v Celju, Rogaški Slatini in Slovenskih Konjicah

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. MISS YOU – ROLLING STONES
2. ANA – SREBRNA KRILA
3. MEXICAN GIRL – SMOKIE
4. IF I SING YOU A LOVE SONG – BONIE TYLER
5. POGUM – PRIZMA

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNA – TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. NA POTI DOMOV – TERGLAV
2. POD GOLICO – AVSENIK
3. NA PLESU – KREŽE
4. DOBER DAN – ŠTIRJE KOVAČI
5. VESELO NA POT – ALPSKI KVINTET

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

NAGRAJENCA: ELICA BORŠIČ, Brecljeva 20, Šmarje pri Jelšah
SILVA KOLAR, Straža 6, Frankolovo

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15,
lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

Trgovska delovna organizacija
DRAVINJSKI DOM

VZAME V NAJEM

v v širšem centru Celja približno

150–200 m² poslovnih prostorov
za skladišče in pisarne.

Plačilo ugodno, možnost adaptacije.

Ponudbe po telefonu 063 750-037.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

RTC

UNIOR

OBIŠČITE NOV HOTEL V ZREČAH

DOBRAVA

Preizkusite odlične hišne specialitete.

Vsak petek od 20. do 24. ure in ob sobotah od 20. do 1 ure
zjutraj je tudi ples, igra ansambel VERIGA.

Za hotelske goste – smučarje, je tu ski-bus, ki vozi na Roglo
vsak dan.

Še nekaj hotelskih zmogljivosti za informacijo: 360 sedežev in
70 nočitev.

Za vaš obisk se priporočamo!

PLANINSKI RAJ

UREJA JANEZ VEDENIK

LETNA KONFERENCA PD ZABUKOVICA

V soboto je bila letna konferenca planinskega društva ZABUKOVICA, kot druga v našem MDO. V bogatem dnevnem redu so obravnavali svoje delo. Zato poročila posameznih odsekov niso bila skop, razen organa družbene kontrole, ki je lahko ugotovil le vzorno delo. Naj navedem samo skromne izvešče iz dela: opravili so 4 masovne izlete, več so jih opravili mladinci pod vodstvom Milana Polavdra (TRIM smučanje v Kranjski gori kar dvakrat, planinska šola je v dveh etapah prehodila Dobrovlje in še). Markacisti pod vodstvom Stanka Kotnika vzorno vzdržujejo poti. Tudi odsek GS je delaven. Udeležili so se vseh orientacijskih tekmovanj in zasedli več dobrih mest. Organizirali so več planinskih predavanj. Zelo dobro so povezani s krajevno organizacijo ZB, skupno so opravili tudi obrambni dan v krajevni skupnosti.

Število članstva je ostalo približno na enaki ravni. Predložili so tudi plan dela za leto 1979, ki je zelo pester. Omenimo samo akcijo »NIC NAS NE SME PRESENETI« in pohod na Kotečnik, kjer je bila pred 40. leti konferenca SKOJ.

Zbor planincev je podprl tu-

di sklep MDO, da naj bi se ena izmed postojank v okolici TRIGLAVA imenovala po EDVARDU KARDELJU. Letno konferenco so pozdravili tudi sosednja PD Prebold, Žalec in Polzela. Delegat zadnje jih je pozdravil tudi v imenu SAVINJSKEGA MDO, KVIZ in IO telesnokulturne skupnosti Žalec. Udeležba je bila zelo velika.

POHOD NA STOL

Kljub ne preveč obetavnemu vremenu je bilo kar 6 izletnikovih avtobusov pod Stolum, kamor so prepeljali naše planince. Vreme je bilo še kar dobro, hoja pa težavna po zelo zglajenem snegu, ki ga je kar precej. Na proslavi pred karavlo je govoril dr. Miha Potočnik. Prisostovala sta tudi Tone Bole in Viktor Avbelj. Organizacija je bila dobro izvedena in so že letos povabili vse in še druge na drugoletni jubilejni pohod, ki bo že 15. po vrsti. B. J.

VIKTOR ERŽEN - 50-LETNIK

Lani je dosegel Abrahama - 50-let, znani planinec, markacist in smučar Viktor Eržen, po poklicu železničar s postaje v Zidanem mostu. Leta 1951 je bil med ustanovitelji planinskega društva Radeče. Je pravi ljubitelj narave in ves prosti čas izkoristi za hojo v planine, največ v okolico Radeč in Laškega.

Ko je PD v 1952. letu odprlo pri Lovrencu pod Vel. Kozjem svoje zavetišče, je Viktor že markiral planinsko pot od Loke do zavetišča. Markiral je tudi pot na Kum iz Zidanega mosta, po Skratovi dolini je sicer strma, a najkrajša. Obe planinski postojanki sta vključeni v Zassavsko transverzalo. Večkrat obišče tudi postojanko Kopitnik in Gore.

PD Radeče oskrbuje visokogorsko postojanko Prehodavci na območju Triglava. Viktor jo vsako leto obišče med prvimi. Seveda obišče pri tem našega očaka - Triglav. Če ga vprašam, kolikokrat je bil že na Triglavu, mi odvrne, da tega on sploh ne šteje. Prav tako je doma na »dlačah«. Ko smo šli pred leti na Peco, jih je vzel s seboj ter pridrsal s Pece v prav kratkem času. Za vse svoje planinarjenje je Viktor prejel zlato planinsko značko, plaketo za svoj jubilej ter priznanje domačega planinskega društva.

Mnogo prostovoljnih ur je prispeval k obnovitvi Gašperjeve koče, 514 m nad Zidanim mostom (40 minut hoje), ki je slavila že svojo 20-letnico obstoja.

Viktorju Erženu zares želimo vsi prijatelji narave in planinci, da bi še dolgo zdrav in krepak obiskoval naše lepe vršace ter zarezal še mnogo smučin po snegu.

STANKO SKOČIR

100

KMEČKIH ŽENSK NA MORJU

100 srečnih izžrebank bo potovalo na naš lep Jadran 30. in 31. marca. Vse, ki ste zbirale kupone, vabimo, da nam jih pošljete na naslov: Novi tednik, 63001 CELJE, Trg V. kongresa 3a, z oznako v spodnjem delu kuverte »100 na morje«. Upoštevali bomo vse prijave, ki bodo imele kupone od 1. do 5. Vsekakor pa vas prosimo, da se ne prijavljate tiste, ki ste na naših dosedanjih izletih že bile, saj boste s tem omogočile večjo verjetnost udeležbe na izletu drugim.

Lasten prispevek vsake udeleženke za naš dvodnevni izlet v Rovinj bo letos 200 novih dinarjev (20 starih tisočakov). Nikakor pa nam s prijavo ne pošiljajte denarja. Vseh 100 srečnih izžrebank bomo namreč obvestili o vsem, kar bodo morale vedeti o odhodu s posebnim pismom. Zato zabeležite tudi točen in poln naslov. Pri žrebanju bomo upoštevali vse prijave, ki bodo pripele v naše uredništvo do vključno 2. marca.

Z vami bodo potovali naši novinarji, predstavniki letošnjega pokrovitelja Name Žalec in seveda ansambel Vikija Ašiča.

Torej, prijave s kuponi do 2. marca, prijave pa seveda veljajo samo za kmečke ženske.

KUPON 5

100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJE

Ime in priimek

Naslov

nama

IZ ZGODOVINE NOB V CELJU (29)

ŠTORE IN OKOLICA V 1942 LETU

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

V takem vzdušju je prihajalo tu in tam do merjenja nasprotujočih si sil. Srednje in visokošolci so pogosto glasno govorili o nevarnosti vojne, o delovanju in izživljanju nemške pete kolone itd. Karel Jug se spominja, da je prišel nekoč s skupino mladih ljudi, med njimi je bil tudi Vladimir Pavšič, v gostilno Adrinek ravno v času, ko je bila pri kosilu štorska »herrschaft«, torej abonenti iz železarne, večinoma Nemci. Iz radijskega aparata, naravnane na neko nemško ali avstrijsko postajo, je donela bruhačoča govorica Adolfa Hitlerja. Pavšič je pristopil k aparatu in ga demonstrativno ugasil z glasnim pristavkom: »Dosti je tega oholega kričanja!« Lahko verjamemo Karlu Jugu, ko danes pravi, da so pri sednji mizi gostje onemeli in vse do odhoda metali bliskovite pozdrave proti skupini mladih.

Ko smo se na kratko in le površno seznanili s strnjevanjem naprednih sil, vidimo, da je obstajala v Šotrah fronta, ki se je bila pripravljena spoprijeti s sovražnikom. Toda razmere, nastale kmalu po okupaciji, so povsem spremenile položaj. Nemci so izgnali v Srbijo odn. na Hrvaško nekaj naprednih družin (21 moških, 20 žensk in 9 otrok). Nekateri so sami odšli v »Ljubljansko pokrajino«. Drugi so bili v prvem

letu, vse do pozne jeseni 1941, nekateri še dalje, v vojnem ujetništvu (Marjan Jerin, Karel Jug, Martin Ocvirk in dr.). Tako so se lahko organizatorji osvobodilnega gibanja naslonili le na nekaj bivših članov »Vzajemnosti« in na tiste, s katerimi so sodelovali že pred vojno v delavskem gibanju. Pridobili so tudi nekaj pristašev iz šolskih in katoliških vrst (Ocvirkovi in dr.).

Povezav, ki so omogočale Franju Vrnčcu in Petru Stanteju snovati Celjsko četo, ne bomo opisovali. Ti dogodki so obdelani po kustos Muzeja revolucije v Celju, Lojzetu Požunu, v knjižici »Celjska četa in njeno obdobje« (izšlo v 1976 letu). Gradivo je bilo zbrano pred 15 leti (Stane Terčak, Majda Rode, Ivica Fišer in Franjo Fijavž).

Ko govorimo o prvih zvezah političnih aktivistov s pristaši osvobodilnega gibanja na Štorskem področju, je treba poudariti, da je bilo letih zelo malo. Ako borci Celjske čete ne bi imeli zaslonbe pri Podplaskih (Novaki) v Vrhnem, Dobrotinškovi v Podgorju, Mulejevih na Resevni, Ocvirkovih v Šentlovrencu (Kompole), Jožetu Farčniku v Čretu in še pri redkih drugih družinah, bi se sploh ne mogli zadrževati na tem področju. Vsekakor so prvi sodelavci OF v

štorskem okolišu po svoje veliko prispevali za lažje gibanje čete iz kraja v kraj, saj je bila dobesedno stalno preganjana od nemških orožniških patrulj.

Prve letake, ki so napovedovali Nemcem odpor, so frontovci trosili v tem okolišu že pred ustanovitvijo čete. To so bili Karel Vovk iz Štor, ki je več let stanoval pri Lokošekovi, potem Martin Sivka iz Pečovja, Anton Sto-

jan in Miha Ojsteršek iz Prožinske vasi, Gregor Ocvirk, Jakob Strnad, Anton Hrovat, brata Tofant iz Kompol in še drugi. Pri nekaterih so bile tudi javke, kjer so se lahko oglašali borci čete in prešli nadaljnjo zvezo.

Pred svojim odhodom med borce Celjske čete je imel Karel Vovk nad preje navedenimi velik vpliv. Že pred vojno so bili zvečine tihi pristaši komunistične stranke. Vovku je dajal vzpodbudo in navodila za agitacijo proti okupatorju Peter Stante, dolgoletni Vovkov znanec. Navajal ga je tudi na sabotažno akcijo, toda Vovku je bila takrat že za petami nemška policija. Poslovil se je iz Štor in se pridružil Ivanu Novaku (Podplaskemu), ki se je umaknil aretaciji že nekaj tednov pred ustanovitvijo čete.

Po nekkih podatkih in prav tako izjavlja Martin Rozman iz Kopol, se je v spomladan-

skem in poletnem obdobju 1942 leta in vse do aretacij na štorskem in širšem sektorju močno zalagal za delovanje odbora OF in pridobivanje podpornikov ravno Jakob Strnad.

Če se poslužimo pri danes dokaj težkem in ne povsem točnem odkrivanju tedanjih razmer še izjave Karla Juga, v tistem času sodelavca OF, nam vendarle uspe nekoliko prodreti v tiste usodne mesece, navesti imena in vsaj približno nakazati podobo ljudi, ki so mnogo pretrpeli in tudi umirali za svobodo.

Danes je težko navesti kaj vse so posamezniki doprinesli za razširitev agitacije proti Nemcem, pri pridobivanju ljudi za njihovo vključevanje med pristaše odporniškega gibanja. Toda, ko vemo, da je šla nekajkrat preko Štor na Kozjansko v tistih mesecih Tončka Čuč-Roza in se v štorski okolici občasno zadrževala, potem lahko verja-

memo preživeli, da so res tedaj zbirali živež in druge potrebščine za partizane in da je vse to prišlo v roke borcev na Kozjanskem. Tega se tedaj sicer ni nabralo na kupce, ni se vozilo z vozmi kot pozneje v 1944 letu. Ne, tedaj se je zbiralo po malih, nahrbtniških količinah. To je bil čas, ko so Nemci v poletju 1942 po nekaj močnih prodorih na fronti spet pustošili rusko deželo na stotine kilometrov v globino. Takrat so zelo redko in le prehodno prišli na hribe nad štorami partizani Janko Skvarča-Modras (nar. heroj), padel decembra 1943 v Bistrici ob Sotli), Anton Vratinar-Antonisko (nar. heroj), Franc Godler-Blisk, Pavle Baloh-Peter (vsi trije živijo) in še nekateri drugi. Tudi Franci Sorčan-Tomaž, ki je do odhoda v partizane v maju deloval na celjskem področju, se je do svojega konca v borbi (28. avgusta 1942.) nekajkrat prebil v bližino Celja.

Povojni rod železarjev in šamotarjev. Slika prikazuje člane prvega delavskega sveta in upravnega odbora Železarne Štore. Nekateri izmed njih so bili že vrsto let zaposleni v železarni ali v šamotarni. Podatki navajajo, da je bilo za člane DS in UO izvoljenih več kot 35 udarnikov, nekateri celo večkratni in nekaj racionalizatorjev. 20 jih je bilo včlanjenih v ZKJ, 2 sta bila kandidata.

ZDRAVILNE RASTLINE: BREZA

Breza (*Betula pendula* Roth) je dobro znano drevo in je razširjena po vsej Evropi, razen v sredozemskih deželah. Zraste do 20 m visoko. Uporabljamo liste, listne popke, sok in lubje. Pomemben je brezov katran. Listne popke nabiramo zgodaj spomladi, liste pa maja in junija.

Popke uporabimo lahko sveže ali posušene, brezov sok pridobivamo spomladi in sicer tako, da odrežemo debelejšo vejo ali pa zvrtamo v drevo luknjo in vanjo vtaknemo stekleno cevko. Sok prestrezamo v steklenice. Listi vsebujejo veliko česlovine in saponinov, grenčin, eterično olje, razne smole in rudninske soli.

Iz brezovih popkov in listov pripravljamo poparek in takšen čaj pospešuje izločanje seča. To odvajanje vode je pomembno predvsem tedaj, kadar se v telesu nakopiči zaradi vnetih ledvic, motenj krvnega obtoka. S povečanim odvajanjem vode se redči tudi nakopičena sečna kislina in včasih olajša brezov čaj tudi odstranitev ledvičnih kamnov.

Svežemu brezinemu soku ljudsko zdravilstvo pripisuje posebno zdravilno moč in sicer kot zelo dobro naravno zdravilo zoper zlatenico, boleznicečnih poti, proti nečisti koži, aknam, lišajem in sveži sok tudi kot čistilni napitek za kri. Zelo znana je uporaba brezovega soka za rast in krepitev las. Z njim se zdravi lasišče, odpravlja prhljaj in izpadanje las.

Brezov katran se včasih uporablja v lekarni za zdravljenje raznovrstnih kožnih obolenj, vendar takšno mazilo lahko predpiše le zdravnik, ker ima katran tudi neugodne, včasih tudi nevarne stranske učinke. Predvsem se uporablja v živinozdravstvu za zdravljenje raznih glivičnih bolezni.

BORIS JAGODIC

POGOSTITEV STAREJŠIH V MARIJAGRADCU

Minulo soboto je organizacija rdečega križa v Marijagradcu skupaj z občinskim odborom RK povabila v kulturni dom občane, ki so prestopili 75 let življenja. Prišlo jih je okoli štirideset. Nekatere so vzorni organizatorji šli iskat z avtomobili na domove.

Dvorano v Marijagradcu so svečano okrasili, poskrbeli so tudi za godbo, ki je ubrala domače viže. Povabljeni starejši občane je najprej pozdravila predsednica krajevne organizacije RK Zdenka Kladnik za tem pa so s prigriznim venčkom narodnih ob prikazu žive slike podali učenci osnovne šole. Nekaj spodbudnih stavkov je gostom posvetil tudi sekretar občinskega odbora RK Karl Pušnik, ki je poudaril, da pri svojih letih starejši občani sicer ne morejo slediti nalogam po svojih telesnih močeh, da pa je njihova modrost in izkušnost še vedno dobrodošla in potrebna.

Posebne pozornosti sta bila deležna Cicilija Štravs in Franc Krašovec, kot najstarejša krajana. Pri moških je šlo pri izbiri najstarejšega za bore mesece in tedne.

V sporedu kulturnega programa je zelo uspešno in toplo učinkoval tudi nastop pevskega tria iz Stopce ter nalašč za to priložnost izbrana recitacija.

Kaj bi bilo treba še zapisati? Predvsem to, da so se vabljeni starejši občani dobro počutili in da so bili židane volje. Nekateri so tvegali celo to, da so se zavrteli z mladimi in tako dokazali, da so starejši samo po letih.

Predsednik krajevne konference SZDL, ki je vabljenec pozdravil, je med drugim poudaril, da mora postati skrb za starejše stalna skrb vseh družbenih dejavnikov v krajevni skupnosti, zlasti še, ker je precej takih, ki se slavja zaradi zdravja niso mogli udeležiti.

SLOVENSKE KONJICE

KJE OBELEŽJE XIV. DIVIZIJE?

Pozno zvečer 14. februarja 1944 je divizija prispela na Konjiško goro. Obveščevalci in patrole so že ponoči krenili na ogled terena za prehod divizije preko naselja Bukovlje, Stranice na Pohorje. Toda v vasi Stanice so bile močne nemške zasede s tankom in težkimi mitraljezi. Zato so se v štabu odločili za preboj v naselju Graben-Beli potok v smeri gradu Lindek-Mala gora. Vok Jože, kmet v naselju Bukovlje št. 24 je povedal naslednje: Zgodaj zjutraj je prišel v našo hišo komandant Luka in mi zaukazal naj pokažem pot na Lindek. Vodiči so bili tudi moji sosede Soderžnik Karl in Bobik Miha. Ko smo prišli na glavne ceste Slov. Konji-

ce-Celje so borci udarili na cesto in pregnali Nemce. Pot je bila prosta. Divizija je zasedla položaje na gradu Lindek in na Mali gori. Z vrha te gore je komandant z daljnogledom opazoval Pohorje, a pod nami so nemške kolone že zasedale prehode z Male gore na Pohorje. Ves dan sem ostal v diviziji, a naslednje jutro sem se vrnil domov.

Pred nekaj dnevi je kraj preboja obiskala delegacija 14. divizije, da določi mesto za postavitev obeležja preboja 14. udarne divizije. Odločili so se za mesto v sredini preboja v soteski Graben ob priključku na staro rimsko cesto. Tu pa je oster in nepregleden ovinek, zato so pri občinskem predsedstvu

zdrženja borcev NOV in pri skupščini občine Slov. Konjice predlagali, da bi naj obeležje postavili kakih 200 m bolj vzhodno, v bližini grobov 100 talcev na Stranica. Prav tu po kolovozu se je prebijala desna pobočnica divizije. Za njo pa je šla kolona mulovodcev s težkim orožjem.

Ta del soteske in jablane ob cesti so že pod zaščito spomeniškega varstva. S tem bi obeležje prišlo v okolje, ki ga občina Slov. Konjice s pomočjo združenega dela načrtno urejuje. Tako bi bila celotna dolinica ob Tesnici posvečena spominu preboja slavne 14. divizije in stotim talcem.

KONRAD SODIN

CELJE-TRNOVLJE: OBLJUBA DELA DOLG

Krajevna organizacija SZDL Trnovlje je pred dnevi polagala obračun svojega dela. Zbor je bil v novih prostorih ob gasilskem domu, ki so bili odprti lani za Dan republike.

Udeležba ni bila zadovoljiva. Očitno mnogi krajani za sejo konference niso niti vedeli. Sicer pa so na njej izvolili člane več odborov, komisij iz sekcij.

V razpravi so opozorili in predlagali, da naj Krajevna skupnost opozori kolektiv celjske enote Gradisa, ki dovoli, da na teh cestah vozijo preobteženi kamioni, zaradi česar se uničujejo ceste. Tudi niso redki primeri, da lomijo ob cestišču svetlobne znake.

Veliko so govorili o lokalnem avtobusu, ki bi naj krožil skozi Spodnje in Zgornje Trnovlje do postaje in nazaj.

Kritično so ugotovili, da Razvojni center še zdaj ni pripravil zazidalnega načrta, čeprav so na zadnjem zboru občanov obljubili, da bo naloga rešena v enem letu. Žal, še ni do danes.

VIKTOR DOBRIŠEK

DOBILI SO CISTERNO NA LJUBEČNI

Za gasilce v Ljubečni se je letošnje leto začelo nadvse uspešno. Po uspelem občnem zboru so pretekli teden prevzeli še novo gasilsko cisterno. Izdelal jo je mariborski TAM, sredstva zanjo pa so prispevali: Občinska samoupravna interesna skupnost za

varstvo pred požari, delovna organizacija Ljubečna in krajani. Veljala je nekaj manj kot 540.000 dinarjev.

Cisterna je članom društva v ponos, saj so jo v dom pripeljali le nekaj mesecev za tem, ko so krstili nov orodni avto. Pravijo, da bodo cisterno krstili na veliki gasilski prireditvi, bržčas konec maja. Upajo le, da jo do takrat ne bo treba uporabiti v morebitni nesreči.

M. BRECL

SLOVENSKE KONJICE: PIONIRSKA MAŠKARADA

Zveza prijateljev mladine in pionirska komisija sta sklenili, da bo tudi letos pionirska maskarada v Slov. Konjicah in sicer v torek. V njej bodo sodelovali pionirji vseh šol v občini. Zbirališče bo ob 15. uri v parku športnega centra v Slov. Konjicah. Povorka bo krenila po mestnih ulicah do kulturnega doma. Tam se bodo lahko posamezne skupine predstavile s plesi ali drugimi zanimivimi in originalnimi točkami.

Članice konjiškega društva prijateljev mladine, ki je postalo zelo aktivno, pa bodo pogostile pionirje-maskare s toplim čajem. V povorki bo sodelovala tudi konjiška Godba na pihala in še kak zabavni ansambel. Tako se tudi letos obeta Konjičanom paša za oči, saj so že lanske leto imeli možnost videti domiselnost posameznih skupin v povorki. Letos pa potekajo priprave še bolj načrtno.

KONRAD SODIN

OD ŽLEBNIKA DO REČICE

Pohod mladih iz vse Slovenije po poteh Štirinajste divizije, ki se je pričel 15. t. m., se bliža koncu. Danes se bo pričela zadnja in četrta etapa, ki jo organizira Občinska konferenca Zveze mladine v Mozirju.

Glavna današnja svečanost in predaja raporta med udeleženci tretje in četrte, zadnje, etape bo opoldne pri Žlebniku, tam, kjer je padel tudi pesnik in heroj Karel Destovnik Kajuh. Potem bo mlade pohodnike pot vodila do Belih vod, vmes pa se bodo ustavili pri kmetu Razpoldovniku, kjer bodo prav tako obudili spomine na dogodke pred petintridesetimi leti.

Jutri, v petek, 23. februarja, se bodo mladi najprej ustavili na Kelnerjevi domačiji in prišli v opoldanskem času v Smihel. Od tod bodo krenili proti Žekovcu in nadalje do spomenika padlim kurirjem v Dol-Suhi. Popoldne ob štirih pa bodo prispeili v Rečico ob Savinji, kjer bo tudi zaključna prireditev.

Naslednji dan, v soboto, bodo odšli vsi skupaj na osrednjo proslavo 35-letnice pohoda Štirinajste divizije v Maribor.

MB

PRIPOROČA

Obisk oddelka žensko perilo v veleblagovnici T, kjer dobite ženske dolge halje od 500-970 din

Lepa je izbira ženskih modrčkov Lisca, Kometa, Metlika in Sloga Zrenjanin

Z oddelka ženske pletenine je naslednja ženska bluzica, ki stane 340,50 din

Velika je tudi izbira gobelinov (z volno in s prejo) ter volne vseh vrst

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA

vabi na izlete

ZA DAN ŽENA

- BEOGRAD - slavnostni večer v Skadarliji
3. in 4. marca 1979
- BARDOLINO ob Gardskem jezeru
9. in 10. marca 1979
- IHM - mednarodni sejem obrti MUENCHEN
a) 16. do 19. marca 1979
b) 22. do 25. marca 1979
- DUBROVNIK in ČRNOGORSKO PRIMORJE
16. do 18. marca 1979
- PETROVA GORA in KOZARA
31. 3. do 1. 4. 1979
- HEVIZ in BLATNO JEZERO na Madžarskem
7. in 8. aprila 1979

Izletnik Celje

SIP – Strojna industrija n. sol. o.
Šempeter v Savinjski dolini

OBJAVLJA
prosta dela in naloge, za katere potrebujemo
predvsem naslednje delavce:

1. – dipl. ekonomista, za vodenje
prodaje na domačem trgu, sposobnega
organiziranja prodaje v njenem celotnem
vsebinskem kompleksu
2. – dipl. ekonomista oz. dva
komercialista za področje izvajanja
izvoznih nalog ter komercialnega
izvajanja uvoza
3. – dipl. ekonomista ali ekonomista za
organiziranje in planiranje nabave,
materialov in izvajanja storitvene
kooperacije
4. – dipl. ekonomista za vodenje in
organiziranje računovodsko finančnih
poslov
5. – dipl. ekonomista za analize
poslovnih davhodkov
6. – dipl. pravnika za pripravo
samoupravnih aktov in pravna opravila
7. – štiri dipl. inženirje strojništva, za
področje načrtovanja izdelkov, študija
dela in tehnologije
8. – pravnika za vodenje splošne službe
v TOZD
9. – elektro inženirja za vzdrževanje
elektronskih naprav obdelovalnih strojev
10. – ekonomskega tehnika za
opravljanje tajniških poslov
11. – strojnega tehnika za praktični pouk
12. – kvalificirane ključavničarje in
strugarje za dela v proizvodnji

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati
še naslednje posebne pogoje:

od 1 do 5 – končana visoka šola ekonomsko komer-
cialne smeri in 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju
enakih ali podobnih delih

pod 6 – končana visoka šola pravne fakultete in 3 leta
delovnih izkušenj

pod 7 – končana visoka šola strojne smeri in 2 leti
delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih

pod 8 – končana višja izobrazba pravne ali druge
ustrezne smeri in 3 leta delovnih izkušenj

pod 9 – končana višja izobrazba elektro smer – šibki
tok in vsaj 2 leti delovnih izkušenj

pod 10 – končana ekonomska ali štiriletna upravno-
administrativna srednja šola, znanje strojepisja in 2 leti
delovnih izkušenj

pod 11 – končana tehniška srednja ali delovodska
šola strojne smeri in najmanj 3 leta delovnih izkušenj s
področja struženja

pod 12 – končana poklicna šola, zaželjena praksa in
odslužen vojaški rok.

Kandidate prosimo, da vložijo ponudbe nna naslov v 15
dneh.

**MLADINSKA KNJIGA
TOZD TRGOVINA
POSLOVNA ENOTA CELJE
Stanetova 3**

objavlja po sklepu Odbora za delovna razmerja
prosta dela in naloge:

skladiščnega delavca

Za objavljena dela in naloge velja delo za nedoločen
čas.

Poskusno delo 2 meseca.

Nastop dela je možen takoj.

Kandidati naj vložijo prošnje ali se osebno oglasijo na
naslov: Mladinska knjiga Celje – Stanetova 3.

NOVO
prodajni center
v Levucu

SKANDINAVSKI PROGRAM LESKO
NOVI PROGRAMI POHIŠTVA
KOMPLETNA STANOVANJSKA OPREMA

GRADBENI MATERIAL
STAVBNO POHIŠTVO
POLIZDELKI

UGODNI KREDITNI POGOJI
ZA PREVOZ BLAGA
PRESKRBLJENO

lesnina

RAZPISNA KOMISIJA

**SKUPNE IN STROKOVNIH SLUŽB
SIS
OBČINE LAŠKO**

RAZPISUJE

dela in naloge

**vodje Skupne in strokovnih služb SIS
občine Laško (reelekcija)**

Za opravljanje teh del in nalog se lahko prijavijo kandi-
dati, ki izpolnjujejo naslednje

pogoje:

- ki imajo najmanj višjo strokovno izobrazbo pravne
ali upravne smeri;
- ki imajo najmanj 5 let delovnih izkušenj pri opravlja-
nju takšnih ali podobnih del in nalog;
- ki imajo smisel za organizacijo in koordinacijo del;
- ki so družbenopolitično aktivni – kar dokazujejo z
opisom svoje družbenopolitične angažiranosti.

Kandidati naj pošljejo prijave z ustreznimi dokazili v 15
dneh na Razpisno komisijo Skupne in strokovnih služb
SIS občine Laško, Valvazorjev trg 6.

Vsi kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po
izteku roka razpisa.

CESTNO PODJETJE CELJE,
n. sol. o.
TOZD GRADNJE, n. sub. o.
CELJE
Lava 41

Komisija za delovna razmerja
objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. VODJA GRADBIŠČA II

za vodenje del na zahtevnih gradbiščih

2. PLANERJA

3. DELOVODJA II.

za vodenje dela skupin na zahtevnih gradbiščih.

Pogoji: Za sprejem prostih del in nalog se zahtevajo
delavci: pod točko 1 Višja ali srednja tehniška šola
gradbene smeri, 2 oz. 3 leta delovnih izkušenj in opravljen
strokovni izpit.

Pod točko 2 se zahteva srednja tehniška šola gradbene
smeri, 2 oz. 3 leta del. izkušenj in opravljen strokovni
izpit.

Pod točko 3 se zahteva delovodska gradbena šola in 1
leto delovnih izkušenj.

Pismene prijave z dokazili sprejema kadrovska služba
delovne organizacije 30 dni od dneva objave.

TEMELJNO SODIŠČE V CELJU

1. RAZPISUJE

prosta dela in naloge tajnika sodišča.

Pogoji: visoka strokovna izobrazba pravne smeri in pet
let delovnih izkušenj.

Zagotovljeno je družinsko stanovanje v Celju.

2. OBJAVLJA

a) prosta dela in naloge:

**6 strojepisk na enoti sodišča v Celju,
3 strojepisk na enoti sodišča v Velenju,
2 strojepisk na enoti sodišča v
Slovenskih Konjicah in
1 strojepiske na enoti sodišča v Šmarju
pri Jelšah.**

Pogoji: dvoletna srednja šola adm. smeri in 3 mesece
poskusnega dela. Predhodni preizkus.

b) 1 snažilke za določen čas.

Pogoji: Splošni pogoji za sklenitev delovnega ra-
zmerja.

Stanovanja niso zagotovljena.

Pismene ponudbe z dokazili o izobrazbi in življenjepi-
som je treba poslati predsedništvu Temeljnega sodišča
Celje v 15 dneh po objavi.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE

razpisuje
prosta dela in naloge za ZP VOJNIK

TOZD SPLOŠNA MEDICINA

administratorko

Pogoj: potrebno znanje strojepisja

hišnik-kurjač

Pogoj: strokovni izpit za kurjavo visokotlačnih kotlov

snažilko

Pogoj: končana osnovna šola

TOZD LABORATORIJSKA SLUŽBA

laboratorijskega tehnika

Pogoj: končan pripravniški staž in opravljen strokovni
izpit
eno leto delovnih izkušenj

TOZD SKUPNE MEDICINSKE SLUŽBE

fizioterapevta

Pogoj: končan pripravniški staž in opravljen strokovni
izpit, dve leti delovnih izkušenj

Za vsa delovna opravila velja pogoj trimesečnega po-
kusnega dela.

Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi sredstev za
osebne dohodke zgoraj navedenih TOZD.

Prošnje sprejema kadrovska služba Zdravstvenega
centra Celje, Kersnikova 1a, 15 dni od dneva objave.
Kandidati bodo o izbiri obveščeni 15 dni po sklepu
samoupravnega organa.

JAMARSKA ODPRAVA-EKVADOR 78 (1)

OD LJUBLJANE DO GUAYAQUILA

Z vzletom boeinga 707 z brniškega letališča se je za nas, prebolske jamarje, kot tudi za vso slovensko in jugoslovansko jamarstvo začelo novo poglavje v zgodovini te pomembne športne in znanstvene dejavnosti, katere korenine so pognali na našem matičnem Krasu pred več kot dvesto leti nekateri nadbudneži z Janezom Vajkardom Valvasorjem na čelu. Raziskovali so Skočjanske, Postonjsko in druge jame ter tako kot pionirji jamarstva zaorali globoko brazdo v svet teme in tišine.

Za njimi je rod za rodom nadaljeval njihovo pot in tako se je ta dejavnost vse bolj širila in osvajala srca novih, neustrašenih in z naravo boja željnih mladih mož širom po zemeljski obli.

Glede na različne možnosti razvoja, ki ga je v veliki meri pogojevala tudi siceršnja gospodarska razvitost posameznih dežel, se nam je primat nad to dejavnostjo vse bolj izmikal iz rok in tako smo kljub najstarejši tradiciji morali kloniti pred razvitejšim svetom Amerike, Francije, Anglije in drugih.

S to odpravo pa se je pričel ponovni prodor našega jamarstva v mednarodne speleološke kroge.

Polet nad sivkastobelo preprogo oblakov je za mnoge med nami predstavljal enkratno doživetje. Polet je bil zelo miren in vse do New Yorka nas je spremljalo sonce. To pa je bil zaradi šesturne časovne razlike tudi najdaljši dan za večino izmed nas.

Naš polet je potekal preko severne Nemčije, Anglije, Atlantika in Kanade. Na ne-

PIŠE: DARKO NARAGLAV

wyorskem letališču smo pristali ob 17. uri po ameriškem in 23. uri po našem času.

Po pristanku na letališču J.F. Kennedy, enem največjih na svetu, s preko petdesetimi terminali, smo se s takšnim odpeljali do hotela Edison, ki je v znani Broadwayski četrti.

Srečanje z betonsko džunglo New Yorka, njegovimi od reklam ožarjenimi ulicami, dajanjem napitnine za vsako najmanjšo uslugo, zavijajočimi policijskimi sireni, bogato založenimi trgovinami in skratka za nas cirkusu podobnem življenju, nam je razgrnilo vso resnico o tem svetu, kjer sta si rivala bliše in beda.

Naša pot se je naslednji dan nadaljevala z lufthans-

nim letalom DC 10. S pomočjo zastopnika Lufthanse, inž. Lapkovskega, Poljaka sicer pa Ljubljancana, nam je uspelo na letalo brez dodatnega plačila spraviti preko 150 kg opreme. Z nekaj dolarji podkupnine tehtalcem opreme nam je to uspevalo tudi pozneje na drugih letališčih.

Po sedemindolurnem poletu v udobnem letalu, z vmesnim postan kom v Kingstonu na Jamajki, smo ob 21. uri po guayaquilskem in ob 3. uri zjutraj po našem času pristali na letališču Simon Bolivar v Guayaquilu.

Guayaquil je največje in najbolj obiskano mesto Ekvadorja. Ima približno 900.000 prebivalcev. Tu je skoncentrirana večina ekvadorskega gospodarstva. Velikega pomena za razvoj dežele pa je pristanišče, od koder gre v svet večina ekvadorskega izvoznega blaga. Semkaj sodijo predvsem banane, ananas, papaje, mangoje, pa tudi kava, tobak, sladkorni trs itd.

Z letališča smo se odpeljali s tremi taksi do hotela San Juan, ki stoji v eni izmed najbolj umazanih guayaquilskih ulic. Noč smo zaradi nekaterih nadlog bolj prebedeli kot prespali.

Šef spremeni strog obraz:

- To je seveda nekaj drugega. Kdaj ga pa pričakujete?

Zamudnik pa kot iz topa:

- Cez devet mesecev!

Nedavno so dijaki nosili domov spričevala. Ob polletju stvar še ni nevarna. Bolj resno bo ob koncu šolskega leta.

V neki družini je med sinom in očetom tekla takle razgovor:

- No, sine, kako izgleda na šoli ob zaključku leta?

- Moj razred bodo skora v celoti prestavili, le jaz bom podaljšal pogodbo še za eno leto.

»SIPOVA« DELEGATSKA CVETKA

Dobesedno navajamo stavek iz amandmaja k resoluciji o izvajanju srednjeročnega plana razvoja v tem letu. Rodil se je v glavah članov konference delegacij ZZD SIP Šempeter:

Predvsem menimo, da je prioriteto razvrščanje prioritetenih investicij nesmiselno, ker je dajanje prednosti prednostim v resnici zanikanje prednosti.

V nadaljevanju pa predlagajo Sipovi delegati: Prednostne investicije je treba naštet po vrstnem redu, kakor so njihove vrednosti, kar je edino logično.

Pa se znajdete iz te »kolobocije«, če se lahko. Izgleda pa, da se tudi delegati ne, ali pa niso razumeli, kaj bi radi.

J. V.

Ena izmed guayaquilskih ulic, kjer vlada vselej velik vrvež

KDAJ 13 MESECEV NA LETO?

Svetovno gibanje za ponovno našega koledarja je izdelalo predlog, ki naj bi bil prava revolucija in temeljita sprememba koledarja, ki ga je 45 let pred našim štetjem uvedel rimski vladar Julij Cezar. Pred tem so imeli Rimljani netočen lunin koledar. V četrtem stoletju našega stoletja so uvedli sedanjí koledar, ki ima 365 dni in dvanajst, po številu dni različnih mesecev, saj vemo, da jih ima februar 28, če ni prestopno leto, ostali meseci pa po 30 in 31.

Kaj predlagajo koledarski »revolucionarji«.

Predlagajo najprej, da bi leto imelo 13 mesecev. Novi mesec bi vtaknili med junij in julij ter bi ga imenovali »SOL«, kar je rimska beseda za sonce, ki v tistem času najbolj pripeka.

Kako bi dobili trinajst mesecev?

Tako, da bi vsak mesec imel 28 dni, torej 13 mesecev po 28 dni. Pa nastane neka nerodnost. Leto ima 365 dni. En dan ostane nerazporejen, v prestopnih letih kar dva. Kaj storiti.

Pa so si novi pratikarji pomagali iz zagate tako, da bi vsakemu letu decembru priključili še tako imenovani »letni dan«, dan ko staro leto preganja v novo. To bi pome-

nilo v resnici, da bi imel december spet 29 dni, oziroma da bi jih toliko imel januar. Toda tega dneva sploh ne bi šteli v mesece, marveč kot »letni dan«.

Kaj pa prestopno leto. Spet so se predlagatelji znašli. Vsake štiri leta. To bi bil tako imenovani »prestopni dan« ali 29. junij. Tudi ta naj bi bil, kot »letni dan« mednarodno priznan praznik.

Kaj obetajo ti novatorji s temi spremembami. Pravijo, da bi bilo vse skupaj zelo enostavno. Meseci bi bili enaki, imeli bi enako po štiri tedne. Vsi prazniki, državni kot cerkveni bi padli na isti datum in na enak dan v tednu, kar se sedaj neprestano

spreminja. Pravijo, da bi bilo enostavnejše za obračune plač, za izdelavo proračunov, gospodarskih planov itd.

Seveda so s predlogom precejšnje težave. Tako bi nas novi koledar oropal za največji praznik 29. november. Prvi maj bi bil vedno na nedeljo, kar bi zmanjšalo število prazničnih dni.

Bo kaj kruha iz te moke? Povedati je namreč treba, da je predlog tega svetovnega gibanja za spremembo koledarja iz leta 1931. Takrat naj bi se predstavniki vseh vlad odločili za predlog. Pa se niso. Bližajoča se vojna nevarnost, pojav fašizma, vse to je potisnilo koledarsko reformo v ozadje.

Kažipot v središču nerazvitosti

»STE SRAMEŽLJIVI, SE MI ZDI, LE KAM POVEŠATE OČI?«

NOVI
tednik

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Sl. Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec - Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a - Glavni in odgovorni urednik: Milan Seničar, tehnični urednik: Franjo Bogadi - Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Drago Medved, Mateja Podjed, Brane Stamejčič (odgovorni urednik: Radia Celje), Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl - Izhaja vsak četrtek - Izdaja ga ČGP »Delo«, Ljubljana - Rokopisov ne vračamo - Cena pos. štev. 5 din - Celol. naročnina 230 din, polletna 115 din. Za inoz. je cena dvojna. Štev. žiro rač.: 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. - Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.